

Ankara'da polis operasyonuna karşın 1 Mayıs kararlılığı

1 Mayıs sabahı İşçi Kültür Evi, Sincan İşçi Birliği ve sınıf devrimcilerinin evlerine polis baskınları yapıldı.

s.7

Yüz binler Türkiye'nin dört bir yanında 1 Mayıslar'da buluştu!

Kıdem tazminatı hakkının gaspına ve sosyal yıkım saldırılarına karşı işçi ve emekçiler alanları doldurdu.

s.8-15

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete
ISSN 1300-3585
Sayı 2019 / 18
3 Mayıs 2019 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak43.net

1 Mayıs'tan geleceğe...

Sınıfa karşı sınıf mücadelesini büyütelim!

İran'a yaptırım, krizlerini derinleştiriyor

İran'a yaptırımın da derinleştirileceği krizi atlatabilmek için yapılan hazırlıklar, tüm yükün emekçilerin sırtına yıkılacağı gösteriyor.

Seçim hazımsızlığı ve düzen krizi

Siyasal kriz ortamında süreci yönetmekte zorlanan Erdoğan yönetimi gerilimden beslenerek iktidarını konsolide etmek için çırpınıyor.

Sri Lanka'da katliam ve perde arkası

Emperyalist güçler, Suriye ve Irak'ta IŞİD çetesini temizlediklerini öne sürseler de, yarattıkları bu vahşeti başka hesaplar için kullanıyor.

Dünyanın dört bir yanında kitlesele-coşkulu 1 Mayıs

s.16

Denizler'in yükselttiği bayrak, komünistlerin ellerinde!

s.23

1 Mayıs'tan geleceğe...

Sınıfa karşı sınıf mücadelesini büyütelim!

2019 1 Mayıs'ı tüm dünyada ve Türkiye'de yaygın, kitlesel, coşkulu kutlamalara sahne oldu. Türkiye'de olduğu gibi pek çok ülkede de işçi sınıfının katılımındaki nispi artış dikkat çekti. Dünya kapitalizminin 2008 sarsıntısıyla birlikte gemi azağına alan ekonomik sosyal saldırılarına ve dayattığı yıkıma tepki, ortak payda olarak öne çıktı.

İşçi sınıfı, emekçi kitleler, gençlik ve kadınlar, düzenin çok yönlü saldırılarına karşı hem göz dikilmiş haklarını koruyacaklarını beyan edip kaybedilmiş haklarıyla ilgili talepler ileri sürdüler, hem de kapitalizmin çok yönlü saldırgan politikalarına öfkelerini haykırdılar.

Türkiye'de 67 ilde düzenlendiği açıklanan 1 Mayıs kutlamalarında dikkat çeken gelişmelerden biri, işçilerin ve kamu emekçilerinin katılımında önceki yıllara oranla yaşanan nispi artışı. Yanı sıra bir miktar kitlesellik yakalayan sendika kortejlerinden, hak gaspları, işten atma, enflasyon karşısında hızla eriyen düşük ücretler, çalışma yükünün ağırlaşması, iş cinayetlerinin çoğalması vb. gibi kalemelerden oluşan krizin büyümekte olan faturasına karşı kararlı bir tepki yansıdı. AKP iktidarını uyarıcı talepleri içeren, mevzileri korumayı yansıtan sloganlar coşkuyla atıldı.

Elbette katılımdaki bu artış, geçtiğimiz yaz ortasından bugüne uzanan kriz koşulları, işsizlik rakamlarının rekor kırılması, enflasyonla birlikte yaygınlaşan

yoksullaşma düşünüldüğünde, sınırlı bir düzeydeydi. Fakat sağlıklı bir değerlendirme için, 1 Mayıs tatilini genelde gasp eden özel sektör sermayesinin yarattığı engelleme ile sendikal bürokrasinin 1 Mayıs hazırlık pratiğinin hesaba katılması gerekir. Olduğu kadarıyla kitlesellik ve coşkulu atmosfer, sendika bürokrasisi 1 Mayıs hazırlıkları planında neredeyse kırlını kırıpratmadığı halde ortaya çıktı.

Sınıfın en temel gündemi, Ekonomi Bakanı damat Albayrak'ın Yeni Ekonomi Programı'nda fona dönüştürme yoluyla gasp edileceğini ilan ettiği kıdem tazminatı idi. Sendika kortejlerinde ayrıca kriz bahanesiyle tırmandırılan işsizlik, olağan bir hale dönüşen yoksulluk, zorunlu BES ve vergi yükünün ağırlaştırılmasına tepkiler ön plandaydı. Yıkım programı üzerinden damadı hedef alan sloganların sıkça atılması, işçilerin dolaylı da olsa AKP iktidarını hedef aldıklarının bir göstergesiydi. Nitekim, iktidar yandaşı olanlar da dahil sendika bürokrasisi, krizin yıkımının ve YEP'in sınıf kitlelerinde yarattığı etki nedeniyle, temelde kıdem tazminatı üzerinden hamaset yaptı.

İşçi ve emekçi kitlelerden yansıyan bu tablo, önümüzde sınıf hareketinin üzerindeki ölü toprağı silkelemeye elverişli bir dönemin uzanıyor olduğunun bir başlangıç işareti sayılmalıdır.

Genelde sol hareketin katılımı ve kortejlerinden yansıyan coşku ve moral, 1 Mayıs'ın bir diğer önemli verisidir. Sol

hareketin bu tablosunda şüphesiz AKP zorbalığının yerel seçimlerdeki moral yenilgisinin önemli bir payı var. Öte yandan AKP-Tayyip Erdoğan despotizminin son birkaç yıldır dayattığı ağır koşulların toplumsal mücadele dinamiklerinde yarattığı öfke birikiminin kriz koşullarında hızla mayalandığı da bir gerçektir. 24 Haziran seçimleri aynasında yerel seçim sonuçlarına bakıldığında, Cumhur İttifakı kodlu gerici faşist koalisyonun yenilgisinin esas kaynağının bu olduğu rahatlıkla görülecektir. İki seçim arasında değişim taktik ustalıklarda değil, ekonomik-sosyal koşullarda yaşandı. Genel seçimlerin hemen ardından patlak verip bugüne kadar işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çeviren kriz, solun yüzünü dönmesi gereken ana tema durumundadır. 1 Mayıs'ta sınıf kortejlerinden atan nabız ise çalışmaların ve enerjinin odaklanması gereken başlıca toplumsal kuvvete işaret etmektedir.

Tüm kortejlerde gençliğin ve kadınların yoğun katılımı 1 Mayıs'ın şaşırtıcı olmayan bir öteki olgusudur. AKP'nin işbaşına geldiği 2002 yılından bugüne denebilir ki, zorbalığın ve karanlığın en ağırına kadınlar ve gençlik katlanmak zorunda kaldı. 17 yıl içinde salt eğitimin içi boşaltılıp yerlerde sürünür hale getirilmesiyle yetinilmedi. Ya da eğitimin her kademedede paralı hale dönüştürülmesiyle kalınmadı. Üniversiteler ve diğer okullar, faşist baskı ve terörün, gerici-faşist

örgütlenmelerin boğucu kuşatmasıyla teslim alınmaya, dinamizmi ve enerjisiyle toplumlarda özel bir yeri olan gençlik kitleleri nefessiz bırakılmaya çalışıldı. Ne var ki gençlik AKP zorbalığına ve karanlığına teslim olmadığını, olmayacağını tekrar tekrar gösterdi. Son 1 Mayıs bunun yeni bir teyidi oldu.

Öte yandan, 17 yıl boyunca işçi ve emekçi kadınlara Ortaçağ karanlığıyla hücum edildi. Taciz, tecavüz, şiddet, çocuk yaşta evlendirme, kadın cinayetleri akıl almaz boyutlara ulaştı. Kadınlarda gündün güne büyüyen tepki ve öfke neredeyse her 8 Mart'ta, toplumun vicdanında derin yaralar açan her şiddet-taciz-cinayet olayında AKP zulmünün dış geçiremeyeceği şekilde sokaklara taşdı. Dolayısıyla 1 Mayıslar'da işçi ve emekçi kadınların bir kez daha ön saflarda olmaları şaşırtıcı değildi.

Son yıllar üzerinden bakıldığında, 2019 1 Mayıs'ının ayırt edici gelişmesi ise, Kürt illerinde yaygın ve kitlesel kutlamalar ile batı kentlerindeki gösterilere Kürt halkının yoğun katılımı oldu. Çok sayıda belediyede kayyım zorbalığına son verilmesinin morali ve yıllardır tekrar tekrar aldatmaca-oyalama amaçlı mizan-senleri izleyen ağır saldırı, yıkım ve katliamların öfkesi gösterilere yansıdı. Temel gündem ise 170'li günleri aşan açlık grevi eylemleri idi. Genel olarak 1 Mayıs mitinglerinde açlık grevlerine dair sergilenen duyarlılık, halkların kardeşlik bağlarını güçlendiren, Kürt halkının yüzünü dönmesi gereken asıl çözüm güçlerine işaret eden bir tablo oluşturdu.

Tüm bunlar üzerinden 2019 1 Mayıs'ının sınıf hareketinin kazanım hanesine yazıldığını tereddüt etmeden söyleyebiliriz.

Düzenin içeride ağır bir ekonomik krizin yanı sıra siyasal, kültürel, moral çöküntü içinde debelendiği, dış politikadaki açmazların ve iflasların sermayenin demir yumruğu olmaya soyunanları yerlerde süründürdüğü bir dönemdeyiz. İşçi sınıfı, emekçiler, kadınlar, gençler ve Kürt emekçileri öfke soluduklarını, birliğe, dayanışmaya, mücadeleye her zamankinden daha açık olduklarını tüm ülke sathında bir kez daha sergilemiş oldular. Dönemin olanaklarını ve potansiyellerini, "Sınıfa karşı sınıf!" ekseninde devrimci bir sınıf hareketini geliştirme doğrultusunda layıkıyla değerlendirme sorumluluğu ise en başta biz komünistlere düşüyor.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2019/18 * 3 Mayıs 2019 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Osmanağa Mah. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7
Kadıköy / İstanbul

Tel. No: 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak41.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

İran'a yaptırım, gerici koalisyonun krizini derinleştiriyor

İran'ı hedef alan ABD emperyalizmi, küstahça icraatlarına yenisini ekliyor. İran'la imzalanan nükleer anlaşmadan çekilen Donald Trump yönetimi, bu kararın ardından 7 Ağustos 2018'de ilk yaptırım paketini ilan etmişti. İkinci yaptırım paketi ise 5 Kasım 2018'de uygulanmaya başladı. İran'ın petrol-doğal gaz satışını da engellemeyi amaçlayan bu yaptırımlardan sekiz ülke (Çin, Hindistan, Türkiye, Japonya, Güney Kore, Yunanistan, İtalya, Tayvan) belli bir süre için muaf tutulmuştu. Sürenin 2 Mayıs'ta sona ereceğini ilan eden Trump yönetimi, bu ülkelerin İran'la her tür ticari-mali ilişkileri kesmelerini dayatıyor.

Ambargoyu delecek ülkelerin ağır bedeller ödeyeceği tehdidini savuran emperyalist ABD, dünyanın en tehlikeli haydudu olduğunu bir kez daha ispatladı. Konuyla ilgili yapılan açıklamada, "Bu kararın amacı İran'dan petrol alımının sıfıra düşürülmesi, bu sayede rejimi ana gelir kaynağından mahrum bırakmaktır" denildi.

Bu karar, sadece Ortadoğu'da değil dünyada da gerilimi arttıracak. Bu haydutlar çetesine siyonist-ırkçı İsrail rejimi ile Ortaçağ artığı Körfez şeyhleri destek verdi. İran'la imzalanan nükleer anlaşmaya bağlı olduklarını ilan Rusya, Çin, Almanya, İngiltere, Fransa başta olmak üzere birçok ülke ise Trump'ın küstahlığına tepkili.

Ambargonun sıkılaştırılması, öncelikle İran'ın işçilerini, emekçilerini, yoksullarını vuracak. Ancak bundan etkilenecek olan ülkeler de var. Bunların başında Ankara'daki dinci-Amerikancı saray rejimi geliyor. Zira yakın zamana kadar petrol-doğalgaz ihtiyacının yaklaşık yarısını İran'dan ithal ediyordu. AKP şefleri bu vesileyle hamasi nutuklar atsalar da, yaptırım kararlarına uyacaklar. Nitekim son aylarda İran'dan aldıkları petrol-doğalgaz oranını düşürmüş bulunuyorlar.

Kriz içinde debelenirken seçimlerde hezimete uğrayan Erdoğan AKP'si, son günlerde IMF'nin kapılarını arşınlamaya başladı. Krizin derinleşme riskine petrol-doğalgaz ithalatı maliyetlerinin artması eklendi. Krizin faturasını işçi sınıfı ve emekçilerin sırtına yıkan bu iktidar, önümüzdeki günlerde daha da pervasızlaşacak. Çünkü artan maliyetleri emekçi-

AKP-MHP koalisyonu, sıkışan dikta rejimlerin davranışlarını sergiliyor. Emekçileri sefalete itmek, riyakarlıkta sınır tanımamak, kaba zorbalığı "olağan" davranış haline getirmek, biat etmeyenleri tehditle korkutmak, "terörist-hain" ilan etmek vb...

leri soyarak karşılamaya çalışacak.

2019 yılında 118 milyar dolar dış borç ödemek zorunda olan saray rejimi, bu parayı bulmak için her yola başvuracak. IMF'nin kapılarını arşınlaması bundandır. Çünkü gelinen yerde vurguncu sermayenin Türkiye'ye akması için dinci-faşist koalisyonun IMF ile anlaşması gerekiyor. Bu sıkışıklık zamanında İran'la ticari-mali ilişkilerin kesilmesi saray rejiminin açmazlarını daha da derinleştirecektir.

Linç güruhlarını CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'na saldırtan dinci-faşist koalisyonun kaba zorbalık dışında bir dayanağı kalmamıştır. Emekçileri işsizliğe, yoksulluğa, sefalete mahkûm eden bu koalisyon, rant kaynaklarının bir kısmını yitirince histeri krizlerine girdi. Sarayın linç güruhlarını sokaklara salması, faşist partinin şefi Devlet Bahçeli'nin 1 Ma-

yıs'ta kan dökme tehditleri savurması, histerinin derinleşme eğiliminde olduğuna işaret ediyor.

Her icraatıyla sermayeye ve emperyalistlere hizmet eden AKP-MHP koalisyonu, toplumsal meşruiyetini yitirmişken krizi nasıl yönetecek? İran'a yaptırımın da derinleştireceği krizi atlatabilmek için yapılan hazırlıklar, tüm yükün emekçilerin sırtına yıkılacağını gösteriyor. Misyonu sermayeye hizmet etmek olan bir rejimin başka bir yol izlemesi mümkün değil. Kıdem tazminatını fona devretmek için hazırlıkları hızlandıran bu rejimin aynı anda linç güruhlarını sokaklara salması, iki olay arasındaki bağlantıya işaret ediyor.

AKP-MHP koalisyonu, sıkışan dikta rejimlerin davranışlarını sergiliyor. Emekçileri sefalete itmek, riyakarlıkta sınır

tanımamak, kaba zorbalığı "olağan" davranış haline getirmek, biat etmeyenleri tehditle korkutmak, "terörist-hain" ilan etmek vb... Bu davranışlar hem iktidarda kalma hem rant kaynaklarını elde tutma histerisinin olduğu boyutun ibret verici göstergeleridir. Rejimin icraatları, temsil ettiği asalak kapitalistlerin sınıf karakterine uygundur. Bu icraatların hedefinde öncelikle ilerici-devrimci güçler ile işçi sınıfı olsa da, tüm emekçileri, ayrımcılığa maruz kalan halkları, kadınları, gençleri hatta çocukları da vurmaktadır.

Saldırı dalgasını püskürtmek, giderek süreci tersine çevirmek için sömürüye, baskıya, ayrımcılığa maruz kalanların birleşik mücadelesinin örgütlenmesi gerekiyor. Bunun başarılabilmesi ise, ilerici ve devrimci güçler ile ilerici-öncü işçilerin önderlik rolünü oynamalarıyla mümkündür.

Seçim hazımsızlığı sürüyor, düzen krizi derinleşiyor

Dinci-faşist AKP-MHP koalisyonunun seçim hazımsızlığı sürerken, saldırgan politikalar hız kesmiyor, 'kızgın demiri' soğutmuyorlar. Seçim çalışmalarını kutuplaştırıcı ve saldırgan bir üslupla yürüten gerici-faşist koalisyon, işi 'beka meselesi' olarak kodlamıştı. Şimdiye kadar "milli ve yerli" duyguları kışkırtarak gerilimden beslenenler, yine aynı politikayı izlemeye devam ediyorlar.

Oysa 31 Mart seçim sonuçlarından hemen sonra, yerli ve yabancı sermayeye verilen vaatler gereği, ekonomiyle ilişkili "reformlar" dile getirilmiş, Erdoğan "kızgın demiri soğutmaktan" bahsetmiş, "Türkiye ittifakı" söylemini ileri sürmüştü. Hatta yandaş "gazeteci" Abdülkadir Selvi, "Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 'Türkiye İttifakı'na yönelik olarak CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na sürpriz bir teklif sunmaya hazırlandığı" iddiasında bile bulunmuştu. Seçim sonuçları açısından düzen muhalefetine elde ettiği mevzileri bir "dengeleyici" unsur olarak görenler ise "normalleşme", "kutuplaşmanın ortadan kaldırılması" gibi tartışmaları gündeme getirmişlerdi.

Ancak "Türkiye ittifakı" söylemi koalisyonun diğer ortağı Bahçeli'nin uyarısıyla hemen tedavülden kaldırıldı. Ankara Çubuk'ta Kemal Kılıçdaroğlu'na düzenlenen saldırı ile düzen siyasetinin muhalif kanadının beklediği ve istediği "normalleşme"nin gerçekleşmeyeceği görüldü. Oysa sermaye iktidarının sosyal yıkım saldırısı ve kriz konusundaki politikalarında tek ses olma konusunda CHP'nin AKP'ye her zaman arka çıktığı biliniyor. Seçim sonrasında da düzen krizini kurtarmaya odaklanma minvalinde söylemlerle her türden desteği vereceklerini de açıklamışlardı. Buna rağmen Erdoğan yönetimi bu yolu tercih etmedi/edemedi.

Ülkedeki ekonomik kriz derinleşirken, seçim yenilgisiyle farklı bir şekle bürünen siyasal kriz ortamında süreci yönetmekte zorlanan Erdoğan yönetimi bildiği şeyi yapmaya devam ediyor. Gerilimden beslenerek iktidarını konsolide etmek için çırpınıyor. Çubuk saldırısı sonrası geliştirilen söylemler düzen muhalefetine de hedef alan saldırı politikalarının genişleyeceği sinyallerini vermektedir. Asker cenazeleriyle milliyetçi duygular körüklenmekte, AKP-MHP koalisyonu

Ülkedeki ekonomik kriz derinleşirken, seçim yenilgisiyle farklı bir şekle bürünen siyasal kriz ortamında süreci yönetmekte zorlanan Erdoğan yönetimi bildiği şeyi yapmaya devam ediyor. Gerilimden beslenerek iktidarını konsolide etmek için çırpınıyor.

kendisi dışındakileri "terör destekçisi" olarak kodlamakta, diğerleri de ne kadar milliyetçi vb. olduklarını ispatlamaya çalışmakta, siyasal gericilik toplumu çok yönlü kuşatmaktadır.

Dinci-faşist koalisyonunun, fiziki tehditler eşliğinde, kaybedilen belediyelerdeki AKP'li meclis üyelerine "CHP'li başkanları çalıştırmama" talimatı vermesi ve İstanbul seçimlerini yenileme ısrarı gibi manevralarla siyasal krizi derinleştirme tutumu da sürmektedir.

AKP iktidarının bu saldırganlığının gerisindeki nedenlerden biri kuşkusuz rant kaynaklarının belli bölümünün elinden alınmasının hırçınlığıdır. Ancak bundan da öte yarattıkları gerilimli ortamın, kullandıkları kutuplaştırıcı dilin örttüğü gerçekler topyekûn tüm düzen cephesinin çıkarına gelmektedir. Bilindiği gibi düzen siyaseti, başkanlık rejimiyle birlikte Milli ve Cumhuriyet ittifakları olarak bölünmüştür. Bu eksende kutuplaştırıcı söylemler,

31 Mart seçim sonuçlarının da ortaya koyduğu gibi her ittifakı kendi içinde konsolide etmektedir. Hatta toplumun ilerici kesimleri de "AKP'nin geriletmesi politikası" adına Millet İttifakının peşinde sürüklenmiştir.

Bu sahte kutuplaşmayla işçi ve emekçiler, bir tarafta sermayenin diğer tarafta emeğin olduğu gerçek sınıfsal kutupları görememektelerdir.

Seçim öncesi bu şekilde kitleleri oyalayanlar halen yarattıkları bu kutuplaşmalar sayesinde emekçileri gerçek gündemlerden koparmayı başarabilmekte. İstanbul seçimlerinin bir aydır süren yenilenmesi tartışmaları, Çubuk saldırısı vb. gelişmeler görünür gündemi meşgul etmektedir. Emekçiler yaratılan kutuplar ekseninde düzen siyasetinin gündemlerine kilitlenirken, ekonomik kriz daha da derinleşmekte, döviz düzenli yükselmekte, hayat pahalılığı artmaktadır. Sermayenin isteği üzere kıdem

tazminatı fonu, zorunlu BES ve yeni vergi soygunu gibi saldırılar ise kapıda beklemektedir. 1 Mayıs bile bu tartışmaların gölgesinde kalmaktadır.

Düzen siyasetçileri, ekonomik kriz başta olmak üzere, gerek ülke içinde gerekse uluslararası planda yaşadıkları siyasal krizlere karşı çözüm bulma konusunda ne denli aciz olsalar da, halen işçi ve emekçileri sahte kutuplaşmalara taraf yaparak oyalamakta başarılı olabilmektedirler.

İşçi ve emekçilerin gerçek gündemleri üzerinden taraflaşmadığı, sözünü söyleyemediği ve eyleme geçmediği bu koşullarda sermaye sınıfı için ülkenin "normalleşmesi" ya da "kızgın demirle" dövülmesi arasında esaslı bir fark yoktur. Her koşulda işçi ve emekçilerin aleyhine olan bu durumu tersine çevirmek ve sınıfı bağımsız çıkarları doğrultusunda örgütlemek acil bir görev olarak önümüzde duruyor.

Baskı ve terör dışında bir çıkış yolu bulamıyorlar!

Tartışmalı bir seçim sürecini geride bırakan dinci-faşist iktidar, baskı, terör, kutuplaştırma ve gerilim siyasetiyle toplumu yönetmeye çalışıyor. Toplumsal sorunlara duyarlı kesimler, siyasi taleplerle harekete geçenler dizginsiz bir baskı ve terörün hedefi haline geliyorlar.

Sermaye devleti, cinsel istismara karşı öfkesini dile getirenlere de, Soma faciasının katillerinin serbest bırakılmasına tepki gösterenlere de tahammül etmiyor. Savaşlarda katledilen insanlardan daha fazla işçinin "kaza" geçirip yaşamını yitirdiğine dikkat çeken işçi aileleri yasaklarla karşılaşılıyor. Çorlu tren faciasında yakınlarını kaybedenler, adalet sayrılarında asıl sorumluların aklanması ile yargı terörünü yaşıyor. Sosyal medya tutuklamaları devam ediyor. Düzen muhalefetinin lideri Kılıçdaroğlu linç saldırısına uğruyor, ülkenin cumhurbaşkanı saldırıyı haklı çıkaracak açıklamalarla ortamı daha da geriyor. Cumhuriyet gazetesi çalışanları tekrar zindanlara atılarak, muhalif her kesime mesaj veriliyor. 20 Temmuz 2015'te Suruç'ta katledilen Evrim Deniz Erol'un 60 yaşındaki annesine, mezar başında yaptığı konuşmalar ve katıldığı basın açıklamaları gerekçesiyle "örgüt üyeliği" suçlaması ile 7 buçuk yıl ceza veriliyor. "Çocuklar ölmesin" diyen Ayşe öğretmen tekrar hapse atılıyor.

Gündemde bir de burjuva medyanın görmezden geldiği, Abdullah Öcalan üzerindeki tecritin kaldırılması talebiyle süren açlık grevleri var. HDP Hakkâri milletvekili Leyla Güven'in başlattığı, binlerce tutsağın katılımıyla devam eden açlık grevleri kritik günlerinde. 15 tutsak ölüm orucuna girdi, bazı tutsaklar açlık grevlerinin sesini duyurabilmek için feda eylemi gerçekleştirdi. "Çocuklarının yaşam hakkını" savunmak isteyen anneler polislin hakaretleri eşliğinde saldırıya uğruyor, valilikler eylem ve etkinlikleri yasaklıyor. Bugüne kadar yapılan her da-

yanışma eylemi saldırının hedefi oldu, onlarca kişi gözaltına alındı.

Büyükşehirleri kaybeden AKP, ekonomik krizin ağırlaşmasıyla geniş yığınlarda büyüyen öfke ve tepkinin farkında. Ancak, uyguladıkları politikalarla krizi daha da derinleştiren dinci-gerici iktidarın krizin faturasını emekçilere yüklemek dışında bir çıkış yolu yok. Bu da tabandan kendini dışı vurmaya başlayan muhalefetin daha da büyümesine yol açacak. Bu muhalefeti bastırmanın tek yolu da daha çok baskı ve terör!

Bu bir politik tercih değil, sermaye

iktidarı için bir zorunluluk. Daha fazla açlık, daha fazla yoksulluk, daha fazla işsizlik demek olan bir IMF programı kapıda bekliyor. Bu programın uygulanabilmesi için kıdem tazminatının gasp edilmesi, zorunlu emekliliğin dayatılması, grevlerin yasaklanması vb. gerekiyor. Bu ise ancak baskı ve terör rejiminin tahkim edilmesiyle başarılabilir.

Milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamını cehenneme çeviren, onlara kölelik koşullarını dayatan bu saldırıları püskürtmenin yolu birleşik örgütlü mücadeleyi yükseltmekten geçiyor.

Eski bir oyun: Fonların yağmalanması

Türkiye kapitalizminin krizi derinleşiyor. İlk etapta hükümet büyük şirketlerin borçlarını erteleyebilmek için teklif ettiği konkordato ilanlarını kabul etti. İkinci olarak, bu şirketlerin kârlarını garanti altına alabilmek için işten atmaları görmezden geldi. Borçları iki yıl sonrasına ertelenmiş şirketlere kısmi vergi indirimleri sağlanırken, artan enflasyon işçinin alım gücünün düşmesine ve yoksulluğun daha da derinleşmesine yol açtı.

Egemenlerin varlığının teminatı olan siyasi iktidar, yağma ve talana dayalı ekonomi politikalarıyla emekçiler için hayatı her geçen gün daha da katlanılmaz hale getirmektedir. Kârına kâr katan patronlar, kiralık işçiden yarı zamanlı işçiye, stajyerden İŞKUR'un temin ettiği ucuz ücretli işçiye kadar her türlü sömürü imkanını kullanmaktadır.

Yaklaşık otuz yıl önce ANAP hükümeti, altı milyon üzerindeki çalışanın

maaşından her ay kesinti yaparak, konut edindirme yöntemi adını verdiği (KEY) projesi kapsamında milyonlarca lira para biriktirmişti. Daha sonra bu fon bir şekilde yağmalanmış ve AKP seçim yatırımı olarak "KEY ödemelerini" geri vereceğini söylemişti. Seçildikten sonra yapılan ödemeler, alınan paranın onda birine bile denk gelmedi.

Öte yandan, "Geçici deprem vergisi"nden oluşan milyarlarca liralık fon bütçe açığı için kullanıldı. Özelleştirmeler ile yağmayı meşrulaştıran AKP hükümeti, THY, Halkbank, Ziraat Bankası, Borsa İstanbul, PTT, BOTAS, ETİ Maden, Türk Petrol, Türksat, Türk Telekom, Çaykur'un vb.'nin özelleştirilmesinden elde edilenleri, Varlık Fonu adı altında topladı ve başkanlık sisteminin örtülü ödenek

kurumuna devretti.

Emekçilerin kazanımlarına düşmanca saldıran iktidar, derinleşen kriz ve seçim harcamaları nedeniyle daha da büyüyen bütçe açığını kapatılabilmek için yeni ekonomik reformları devreye sokmak istemektedir.

Yıllardır gündeme getirdikleri ve tepkiler sonrası geri adım attıkları kıdem tazminatının fona devredilmesini öncelikli işlerden biri olarak önlerine almışlardır. İlk etapta isteğe dayalı olarak sunulan "Bireysel Emeklilik Sistemi" (BES) gelinen yerde zorunlu hale getirilmek istenmektedir.

Ekonomik krizin faturasını emekçilere kesmek isteyen dinci-faşist iktidar azgınca saldırılarını sürdürmektedir. Öyle ki trafik cezası kesebilmek için dahi

neredeyse seferberlik ilan edilmiştir. Her gün yeni zamlarla uyanan emekçiler için ay sonunu getirmek eskisinden çok daha zor hale gelmiştir.

İşçiler olarak; Yapay seçim gündeminden derhal başımızı kaldırmalı, kıdem tazminatının peşkeş çekilmesini engellemek için mücadele etmeliyiz.

İstenildiğinde çıkılabilecek diye önümüze sunulan ve sonrasında zorunlu hale getirilen BES'e dur demeliyiz.

Bütçe açığını kapatmak, patronların zararını karşılamak için krizin bedelini ödemek zorunda değiliz. Maaşlarından kesilen ücretlerle oluşturulan fonların yağmalanmamasına karşı durmalıyız.

Hükümetin, ortak yaşam alanımız olan ormanlarımızı kiralamasına, doğayı talan edip ırmaklarımızı kurutmasına, metropollerimizi taş yığınları haline getirmesine izin vermemeliyiz.

SARIGAZİ'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

'Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı' gerçekleşti

Sınıf devrimcilerinin Marmara bölgesindeki sanayi havzalarında, işçi-emekçi semtlerinde son bir aydır yoğun bir şekilde hazırlıklarını yürüttüğü 'Sınıfa Karşı Sınıf Kurultayı' 28 Nisan'da gerçekleştirildi.

İstanbul Altunizade'deki Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nin toplantı salonunda saat 13.00'te başlayan kurultay öncesi salonun girişine Eksen Yayıncılık standı açılırken 1 Mayıs'lara ait fotoğraflardan sergi açıldı. Sahnedeki ana pankartta "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!" şiarı yer alırken "Kıdem hakkımızı gasp ettirmeyeceğiz! Genel grev genel direniş!", "Kıdem tazminatımızın gaspına, mezarda emekliliğe karşı, krizin faturasını ödememek için Sınıfa karşı sınıf! / MiB", Yaşasın 1 Mayıs yaşasın sosyalizm!" şiarlarının yer aldığı pankartlar da salonun farklı noktalarına asıldı.

Kurultay Hatice Yürekli şahsında devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu ile başladı. Sonrasında, katılanlar selamlanarak açılış konuşması yapıldı. Emperyalist kapitalist dünya düzeninin savaş ve saldırganlık politikalarını tırmadığı, krizlere yol açtığı belirtilen konuşmada, zenginliklerine zenginlik katan burjuvazinin, işçi ve emekçileri sefaletle sürüklediği üzerinde duruldu. Türkiye'de de miilliyetçi-şoven-dinci gericiğin tırmandırılması, kadına yönelik şiddet, çocuk istismarı, taciz-tecavüzün yanı sıra, kıdem tazminatının gaspı, zorunlu BES planı, EYT sorunlarına değinilen konuşmada, artan işsizlik ve hayat pahalılığına dikkat çekildi ve şöyle denildi: "Bizler bugün, krizlerinin faturasını ödemeyi reddedenler olarak bir araya geliyoruz! Ancak şunu da unutmayalım: Bizler onların krizlerine değil, krizleri yaratan sistemlerine karşıyız. Krizleri aşmaları için kılıcımızı kıpırdatmayız. Krizlerinin faturası ödenmeyecek, ödemiyoruz! Bizler, kriz içinde olsunlar veya olmasınlar, kapitalist sistemin temel işleyiş yasalarına karşıyız. Emek sömürüsüne ve özel mülkiyete dayalı ücretli kölelik düzenlerine karşıyız."

Kapitalist sömürü düzeni gerçeğini ortaya koyan ve iki ayrı sınıf gerçeğine işaret edilen konuşmada, bunun için "Sınıfa karşı sınıf" şiarının kullanıldığı belirtildi. Özel mülkiyeti kaldırmak, emeğin dünyasını, işçi sınıfının iktidarını kurmak için bu sınıf kavgasını büyütmenin ge-

rektığının altı çizildi. "Devrimci bir sınıf hareketi yaratmak için, işçi sınıfını örgütlü bir güç olarak burjuvazinin karşısına dikmek için emeğimizi ortaya koyacağız" vurgusu yapılan konuşma 'Sınıfa karşı sınıf!' kavgasında omuz omuza mücadele çağrısıyla noktalandı.

Ardından "Krizin etkileri, talepleri-miz ve emeğin korunması mücadelesinin önemi" ve "Sınıfın örgütlenmesi ve önündeki engeller" başlıklı iki tebliğ sunuldu.

'EMEĞİN 'KORUNMASI' VE 'ÖZGÜRLEŞMESİ' MÜCADELESİ'

İşçi sınıfının toplumsal köleliğinin sermayenin egemenliği sayesinde gerçekleştiği belirtilen sunumda, fabrikalarda ağırlaşan çalışma koşullarının yanı sıra, işçilerin bedensel ve zihinsel çürümeye maruz kaldığına değinildi. Türkiye'de işçi sınıfının geçmiş mücadele örnekleri hatırlatıldı. Siyasallaşan sınıfa karşı 12 Eylül askeri-faşist darbesini hayata geçiren burjuvazinin son 30 yıldır işçi sınıfının haklarını gasp ettiği belirtildi. Sınıfın çalışma ve yaşam koşullarının her geçen gün daha da geriye gittiği söylendi.

İşçi sınıfı üzerindeki sömürünün sınırlandırılması, çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi için mücadelenin öneminden bahsedilerek "Gündelik mücadele ya da ekonomik mücadele kendi dar sınırlarında tutulmamalı, siyasal taleplerle beraber işlenerek ele alınmalıdır" denildi. Emeğin korunması mücadelesinin, emeğin özgürleşmesi mücadelesi ile birlikte ele alınması gerektiği ve gerçekte kurtuluşun buradan geçtiği belirtilen

sunum, mücadele talep ve şiarları sıralanarak sona erdi.

'SINIFIN ÖRGÜTLENMESİ VE ÖNÜNDEKİ ENGELLER'

Kurultay "Sınıfın örgütlenmesi ve önündeki engeller (ideolojik-fiziki engeller, sendika bürokrasisi, taban örgütlenmeleri)" tebliği ile devam etti. Sömürü düzenini oluşturan sınıflardan, işçi sınıfı ve burjuvazinin çıkarlarının birbirine temelden karşıt olduğundan bahsedilerek başlayan sunumda, "Geleceğin sınıfsız, sömürsüz toplumunu kurabilecek yegâne güç ise işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının devrimci gücünün bilincinde olan burjuvazi, sınıfın her düzeydeki örgütlülüklerine saldırır. Örgütlenen veya örgütlenme eğilimi gösteren işçi bölüklerinin önüne ideolojik-fiziki birçok engel çıkarır" ifadeleri kullanıldı. Bu ideolojik ve fiziki engellerin sıralandığı sunumda, sendikal bürokrasinin de bu engellerin bir parçası olduğu ve sınıf mücadelesini düzen sınırlarına hapsettiği belirtildi.

"Sınıfın örgütlenmesinin önündeki ideolojik-fiziki engellere ve sendikal bürokrasiye karşı mücadelenin başarısı, güçlü örgütlülükler yaratmaktan geçer. Harekete geçme ve değiştirme ihtiyacı duyan işçilerin bir araya geldiği taban örgütlenmeleri, işçi sınıfının bilinç, mücadele düzeyi ve ihtiyaçlarına bağlı olarak çeşitlilik gösterebilir. Sınıfı örgütleme mücadelesi, öncelikle öncü-ilerici-devrimci işçilerin görevidir. Sınıf düşmanlarından, sendika bürokratlarından, reformist akımlardan medet ummak çare olmayacaktır" diye devam eden sunum-

da, Greif İşgali ve Metal Fırtına örnekleri hatırlatıldı. Bu mücadele örneklerinin, bahsedilen engellere ve sendikal bürokrasiye karşı taban örgütlülüğü ve fiili meşru mücadele hattı noktasında önemli deneyimler olduğuna dikkat çekildi. Sınıflar arasındaki mücadelenin keskinleştiğine değinilen sunum, "Önümüzdeki görev, oluşan mücadele potansiyelini işçi sınıfının sosyalizm programı etrafında bir araya getirmenin kanallarını açmak, rengi, cinsi, ırkı, dini ne olursa olsun köprüler kurmaktır. Deneyimler gösteriyor ki, her koşulda esas olan sağlam taban örgütleri kurmak, sınıf kitlelerini bu örgütlerin hem karar alıcısı hem uygulayıcısı konumuna getirmektir" denilerek son buldu. Ardından, metal işçilerinin hazırladığı şiir dinletisi ile ilk bölüm sona erdi.

Kurultayın ikinci bölümü, İstanbul Anadolu yakasından işçilerin oluşturduğu tiyatro grubunun 1 Mayıs tarihini ve katledilen işçileri anlattığı tiyatro oyunu ile başladı. Ardından, serbest kürsüyle kurultay devam etti. Farklı işkollarından işçilerin söz aldığı bu bölümde, işsizlik, savaş ve saldırganlığa ayrılan bütçeler, Yeni Ekonomi Programı, güvencesiz ve esnek çalışma, genç işsizliği, sağlık alanının rant ve piyasaya açılması, dünya genelinde yayılan işçi ve emekçi eylemleri, sendikal bürokrasi, "Endüstri 4.0", grev yasakları, ağır çalışma koşullarının yozlaşmaya ve çürümeye etkisi, sınıf içerisindeki dinsel gericilik, kadın işçilerin sorunları üzerine konuşmalar yapıldı. 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı ve önemine dair sunumun da yapıldığı bu bölüm, İstanbul 1 Mayıs'ında buluşma çağrısıyla sona erdi.

Ankara'da polis operasyonuna karşın 1 Mayıs kararlılığı

Sermaye devleti 1 Mayıs çalışmalarımıza dönük operasyon düzenledi. Yularını patronlara sıkı sıkıya teslim etmiş olan sermaye iktidarı, işçi sınıfının her türlü hak arayışına dönük baskı gözaltı ve zor uygulamalarını devreye sokuyor. Bugün de (1 Mayıs) sabah saatlerinde Sincan İşçi Birliği Derneği ve Mamak İşçi Kültür Evi'ne bu kapsamda operasyon düzenlendi.

Uzun süredir fabrikalarda devrimci sınıf mücadelesini büyütme çalınan sınıf devrimcilerine işçilerin birlik dayanışma ve mücadele gününde operasyon düzenlenmesi manidardır. Artık açlık, yoksulluk ve zorbalıktan başka bir şey üretmeyen düzenlerine karşı işçiler, emekçiler ses çıkarmasın istiyorlar.

Ev ve kurum baskınlarına rağmen, devletin kolluk güçleri sınıf devrimcilerini irade ve kararlılığından bir milim dahi geri adım attıramamıştır. Sincan İşçi Birliği, Mamak İşçi Kültür Evi ve emekçiler 1 Mayıs alanında yerlerini almışlardır.

1 Mayıs alanına fabrikalardan, atölyelerden ve iş yerlerinden gelen işçilerle düzenli ve canlı bir kortej oluşturularak katılım sağlanmıştır. Sık sık "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kahrolsun üç-

retli kölelik düzeni!" ve "Kıdem hakkımız gasp edilemez!" sloganları atılmıştır.

Alanda yapılan konuşmada ise "Sermaye devletinin krizi derinleştikçe çözümlü devrimcilere, ilericilere ve işçilere saldırmakta buluyor. Bu saldırılar, gözaltılar beyhudedir. Sermaye sınıfına cevabı anlattığı dilden vereceğiz; birliklerimizi, komitelerimizi güçlendirerek haramilik düzenlerine karşı sınıfa karşı sınıf mücadelesini yükselterek vereceğiz" denilmiştir.

Alanda işçi sınıfının temel gündemleri Ankara İşçi Meclisi tarafından sık sık dile getirildi. Kıdem tazminatlarımızın gaspı-

na, zorunlu BES'e, işsizlik Sigortası Fonu'nun yağmalanmasına karşı güçlü bir birlikteliğin olması gerektiği vurgulandı. Kürsülerden yapılan anonslar ile Sincan İşçi Birliği ve Mamak İşçi Kültür Evi'ne yapılan operasyon kitle tarafından kınandı. 1 Mayıs alanından ayrıldıktan sonra Mamak İşçi Kültür Evi'ne gelindi ve burada gözaltına alınan sınıf devrimcileri için bir basın açıklaması düzenlendi. Açıklamada sınıf devrimcilerine yönelik yapılan hiçbir baskının mücadelemizi asla kesintiye uğratamayacağı vurgulandı.

ANKARA'DAN SINIF DEVRİMCİLERİ

Baskılar, gözaltılar bizi yıldırılmaz!

Sermaye devleti işçilerin uluslararası birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs öncesi yine devlet terörünü devreye soktu. 1 Mayıs sabahı Ankara'da sınıf devrimcilerinin, DGB ve DLB'li yoldaşlarımızın evlerini basarak 7 devrimciyi gözaltına aldı. İstanbul'da da Taksim'e yürümek isteyen 130'a yakın kişiyi gözaltına aldı. Toplumsal yaşamın her alanında baskı ve saldırganlığı arttıran sermaye devletinin bu saldırısı boşuna değildir. Ekonomik krizle birlikte her geçen gün krizin faturası işçi ve emekçilerin, gençlerin omuzlarına yıkılıyor, böylelikle işçi ve emekçilerin, gençlerin yaşamı daha da çekilmez hale geliyor.

Sermaye devleti işte buna karşı doğacak tepkiden, 1 Mayıs'ta alanları dolduran, hesap soran işçi ve emekçilerden, gençlikten korkuyor. Sermaye devletinin bu korkusu boşuna değildir elbette. Bütün bu baskı ve yasaklara, artan sömürüye, geleceksizliğe karşı mücadele günden güne büyüyecektir!

Yaşasın 1 Mayıs! Bijî Yek Gûlan!
1 Mayıs gözaltıları serbest bırakılsın!

DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ
1 MAYIS 2019

Ankara'da sınıf devrimcilerine 1 Mayıs operasyonu

1 Mayıs sabahı Ankara'da sınıf devrimcilerine yönelik polis operasyonu yapıldı. İşçi Kültür Evi, Sincan İşçi Birliği ve evlere baskınlar düzenlendi.

Saat 05.00 sıralarında Deniz Gündoğdu'nun evini basan polisler, 1 Mayıs operasyonu yaptıklarını belirtti. Gündoğdu'yu evde bulamayan polisler yaklaşık bir buçuk saat süren aramanın ardından evden ayrıldı.

Polis sınıf devrimcilerinin kaldığı başka bir eve daha baskın yaparak buradaki sınıf devrimcilerini gözaltına aldı.

Mamak Tuzluçayır Mahallesi'nde bulunan İşçi Kültür Evi'ni de basan polisler burada arama yaparken uzun süre kurum etrafında polis ablukası sürdü.

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) ve Devrimci Liseliler Birliği (DLB) çalışanlarının evlerine yapılan ayrı baskınlarda ise

bir DLB'li gözaltına alındı.

7 KİŞİ GÖZALTINDA, ARANANLAR VAR

Avukatlardan alınan bilgiye göre, toplam 7 kişinin gözaltına alındığı, hakkında yakalama kararı bulunanlar olduğu belirtildi. Gözaltındaki isimler şu şekilde: Hasan Akman, Fulya Demir, Çağla Çakır, Necati Özgür Ünlüönen, Sefer Bektaş, Yiğit Oymak, Selma Tokaç.

Taksim'e yürümek isteyenlere polis terörü: 100'ü aşkın gözaltı

Sermaye devleti 1 Mayıs için Taksim'e doğru yapılan yürüyüşleri polis saldırısıyla karşıladı. 1 Mayıs günü polis ablukasındaki Taksim ve çevresinde 100'den fazla kişi gözaltına alındı.

Beşiktaş'ta bir araya gelerek Taksim'e yürümek isteyen Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) ve Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) üyesi 7 kişi gö-

zaltına alındı.

Şişli Cevahir AVM önünde toplanarak Taksim'e yürümek isteyen İnşaat-İş üyesi 7 kişi gözaltına alındı.

Beşiktaş'tan Taksim'e yürümek isteyen bir grup işçi polis engeliyle karşılaşarak gözaltına alındı.

Devrimci Gençlik Dernekleri (DGD) üyesi 14 kişi Sıraselviler Caddesi'nden

Taksim'e yürümek isterken gözaltı saldırısıyla karşılaştı.

Zincirlikuyu'dan Taksim'e yürümek isteyen 8 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

Halkın Kurtuluş Partisi (HKP) üyeleri Beşiktaş'ta toplanarak Taksim'e yürümek istedi. Polisin izin vermemesi üzerine yürüyüşe geçen 7 kişi gözaltına alındı.

Kocaeli’de 1 Mayıs: Kıdem tazminatımıza dokunma!

Türk-İş’in merkezi olarak katıldığı Kocaeli’deki 1 Mayıs mitingi için toplanmalar erken saatlerde Doğu Kışla Parkı’nda başladı. Toplanmalar tam olarak gerçekleşmediği halde Türk-İş başkanlarının saat 10.00’da yürüyüşe başlaması nedeniyle düzenli bir yürüyüş yapılamadı.

Yürüyüşün ön kolunda en kitlesel katılımı sağlayan Türk Metal üyeleri sıklıkla “Kıdem hakkımız gasp edilemez!” sloganını attı.

Kortejlerin yarısı alana ulaşmadan, “Kıdemime dokunma! Krizin bedelini ödemem! Vergide adalet istiyoruz! Taşeronlarda ayrımcılığa son! Emeklilikte yaşa takılmak istemiyorum!” şiarlı Türk-İş pankartının olduğu Perşembe Pazarı’nda program saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başlatıldı.

Program, Türk Metal üyesi işçilerden oluşan müzik grubunun hazırladığı işçi marşları ile devam ederken sendikalar da alana giriş yaptılar.

Kıdem tazminatı hakkı, çocuk istismarı ve EYT gündemli dövizler taşıyan işçiler, “Kıdem hakkımız söke söke alırız!” ve “Kıdem bizimdir bizim kalacak!” sloganlarıyla saldırıya geçit vermeyeceklerini tüm yürüyüş kortejlerinde haykırdılar. Ayrıca “Çocuk susar sen susma!” gibi çocuk istismarına yönelik dövizler de göze çarpıyordu.

Selüloz-İş’in katılımı diğer sendikalara göre dikkat çekiciydi. Alana girişler devam ederken birçok işçi ve emekçi de alanı terk etmeye başladı.

Miting programı Türk Metal Genel Başkanı Pevrul Kavlak’ın konuşması ile devam etti. Kavlak, “Ekonomik krizin faturası emekçilere kesilmek isteniyor. Bu

alandan sesleniyoruz. Biz bu krizin bedelini ödemeyeceğiz. Haklarımız için çocuklarımız için sonuna kadar direneceğiz” dedi.

Konuşma esnasında Petrol-İş Sendikası Kocaeli Şubesi alana girdi. Toplu sözleşme sürecinde olan Tüpraş işçileri ve Gebze şubesine bağlı işçilerin bulunduğu kortejler mitingin en canlı ve düzenli kortejleriydi.

Alanda bulunanlar Kavlak’ın yaptığı konuşmayı dinlemediler. Konuşma sırasında sürekli “Kıdem hakkımız gasp edilemez!”, “Damat şaşırma sabrımızı taşıрма!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganları atıldı.

Ardından ise sözü Türk-İş Başkanı Ergün Atalay aldı. Hak-İş’in Urfa’da gerçekleşecek mitingine giderken hayatını kaybeden işçileri anarak sözlerine başlayan Atalay, 1 Mayıs mitingini bu yıl Diyarbakır’da yapmayı düşündüklerini ancak seçimin ardından açıklanan YEP ile birlikte “Eğer hükümet kıdemimize el uzatacaksa, 1 Mayıs’ın yeri Kocaeli’dir” diye karar verdiklerini belirtti. Ekonomik krize ve işçilerin yaşadıkları haksızlıklara dikkat çekerek konuşmasını sürdüren Atalay, işçilerin vergide adalet istediğini, bu yüzden azdan az çoktan çok vergi alınmasını sağlayan bir sisteme ihtiyaç olduğunu vurguladı.

Kıdem tazminatı ile ilgili fon diye bir tartışmaları olmadığını ancak kıdem tazminatı alamayanlar için mevcut sistem kalmak şartı ile her türlü tartışma yapmaya hazır olduklarının altını çizdi. “Buradan sesleniyorum; kıdem ile ilgili olumsuz çalışma yapmayın. Kıdemle ilgili geriye giderek bir çalışma yapmayın. Ya-

pamazsınız, yapmazsınız, yaptırılmayız” dedi.

EYT sorunu ile ilgili hükümete seslenerek “Bu sorun ne zaman çözülecek” diye sordu.

Atalay konuşmasını; “77 katliamını kim yaptıysa 12 Eylül’ün 15 Temmuz’un arkasında da onlar vardır. Özelleştirme yapmayın dedik, dinlemediler SEKA Kağıt fabrikası özelleştirildi. Şimdi durum ortadadır. Biz özel sektöre karşı değiliz, sömürüye karşıyız. Herkes bu alanı doldurmak için olağanüstü bir gayret sarf etti” diye sürdürdü.

Atalay, konuşmasını taşeron işçilerin kadro sorunu, Tank Palet fabrikasının özelleştirilmesi, çocuk işçilik, iş cinayetleri gündemlerine değinerek sonlandırdı. Atalay’ın konuşması sırasında kitlenin alandan çıkmaya başlaması dikkat çekti. Konuşmanın ardından da miting sona erdirildi.

Mitingden notlar:

- Mitingin örgütleyicisi olan Türk-İş’in aceleciliği göze çarptı. Yürüyüşü toplanma için verdiği saatte başlattı. Alana giriş yapılmadan program başlatıldı ve son kortejlerin alana girmesinin ardından miting bitirildi. Özellikle Türk Metal üyesi işçiler bir araya toplanmadı.

- En güçlü katılımı Türk Metal şubeleri sağladı. Ancak kortejlerde kitlesel bir ka-

tılımın coşkusu hakim değildi. İşçiler Türk Metal’in hazırladıkları dövizlerin dışında kendi hazırladıkları kıdem tazminatı, EYT ve çocuk istismarı dövizlerini taşıdılar. Türk Metal kortejlerinde sürekli Türk Metal lehine sloganlar atılmaya çalışıldı. İşçiler bu sloganlara çok katkı sağlamazken, kendi sorunları ile ilgili sloganlara daha fazla eşlik etti.

- En canlı sendika kortejleri; toplu sözleşme, direniş ve özelleştirme karşıtı eylemler içerisinde olan Petrol-İş, Tek Gıda-İş ve Harb-İş kortejleriydi.

- Mitinge katılan işçilerin krizin sonuçları, kıdem tazminatı, Zorunlu BES ve emeklilik sistemine yönelik tepkileri dikkat çekti. En belirgin sloganlardan biri ise “Damat şaşırma sabrımızı taşıрма!” oldu.

-EYT’liler kitlesel olmasalar da kendi pankartları ile katıldılar. Mitingin tamamında tüm kortejlerde emeklilik hakkına dair dövizler taşındı, sloganlar atıldı.

- Mitinge siyasi partilerden CHP, Vatan Partisi ve EMEP katıldı. AKP’den kimse olmaması, CHP’lilerin İzmit Belediye başkanı, milletvekilleri ve il başkanları ile tam kadro katılımı dikkat çekti.

- Tamamı işçilerden oluşan 1 Mayıs mitinginde alan çok kısa bir süreliğine tamamen dolarken, mitinge yaklaşık 30 bin kişi katıldı.

Kocaeli 1 Mayıs'ından izlenimler...

İşçi sınıfının önemli merkezlerinden biri olan Kocaeli, bu yıl Türk-İş'in merkezi olarak 1 Mayıs mitingini Kocaeli'de gerçekleştirme kararı ile Türkiye'nin en kitlesel işçi 1 Mayıs'ına sahne oldu. Bu aynı zamanda Kocaeli'de yakın zamanda gerçekleştirilen en kitlesel işçi mitinglerinden biri oldu.

Türk-İş her ne kadar saldırılardan kaynaklı böyle bir miting kararı aldığını dile getirirse de, sendikal ağalık düzeninde tuttuğu yer ve rol gereği saldırılara karşı durmak niyetinde değil.

Yıllardır sefalet ücretleri ile geçinen, sarı sendikaların denetimi altında krizin yükünü çeken işçiler, bu 1 Mayıs'ta bu durumdan ne kadar rahatsız olduklarını belirgin biçimde gösterdiler. Mitingin başından sonuna kadar işçiler, kıdem tazminatının gaspı, işsizlik fonunun yağması, zorunlu BES gibi sorunları, sendikalar adına slogan attıranların dışında kendileri de dile getirdiler. Sendikaların hazırladıkları dövizlerle yetinmeyip kendileri de taleplerini yazdılar, sloganlarını haykırdılar.

İşçiler katılımın yoğunluğundan kaynaklı yürüyüş kolunda fazla bekleşeler de bu durumdan şikayetçi değillerdi. Özellikle hakların saldırı altında olduğu bir dönemde katılımın yoğun olması işçiler üzerinde olumlu bir etki yarattı. Kendi aralarında duygularını "Vay be ne kalabalık" diye ifade ederken, başka işçiler de "Tabi ne olacaktı? Adamlar bizi köle yapmak istiyor. Herkes gelecek, herkes

gelmeli" şeklinde söze giriyordu.

Sendika bürokratları biriken tepkiyi sezdikleri içindir ki, işçilerin başka fabrika ve şubelerden işçilerle aynı duyguları paylaşıp, aynı sloganı atmalarına engel olmak için hızla yürüyüşü başlattılar. Mitingin en kitlesel katılımcısı olan Türk Metal üyesi işçiler fabrika fabrika veya şube şube ayrı yürüdüler.

Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Harb-İş, TÜM-TİS ve Selüloz-İş sendikaları düzenli kortejlere sahiptiler ve taleplerini coşkuyla attıkları sloganlarla dile getirdiler.

Mitingin dikkate değer özelliklerinden birisi ise, YEP adı altında toplanan sınıfa yönelik saldırıların Erdoğan'ın damadı Albayrak nezdinde cisimleşmesi oldu.

Tüm kortejlerden sıklıkla "Damat şaşırma, sabrımızı taşıрма" sloganı haykırıldı.

Ayrıca yaygınlaşan çocuk istismarı ve kadına yönelik taciz-tecavüz, işçilerin bir başka temel gündemiydi. Bu konuda aileleri ile katlanlar kendi yazdıkları dövizlerle yürüdüler. Bu durum 34 sendikanın tüm üyelerinde gözlemlendi. İşçi sınıfının istismar, taciz ve tecavüze karşı ciddi bir hassasiyetinin olduğunu gösterdi.

Miting esnasında yapılan konuşmalar işçiler tarafından çok dikkate alınmadı. Sadece kendilerini ilgilendiren konularda dikkat kesiliyorlardı. Sendika ağalarının bir şey yapma niyetinde olmadıklarını biliyorlardı. Nitekim konuşma yapan başkan Ergün Atalay da genel sekreter

Pevrul Kavlak da elle tutulur bir şey söylemedi.

"Biz gündeme getiririz, hükümet çözer" mantığındaydı konuşmaları. "Hayir biz bunu değil şunu istiyoruz!", "Sorunu fon değil şu çözer" vb. bir öneri veya istekleri dahi yoktu.

Kocaeli 1 Mayıs'ı, ağır saldırılarla yüz yüze olan işçilerin, henüz bunu püskürtme kararlılığını yansıtan bir eylemliliğine sahne olmasa da, bunun potansiyelinin dünden daha güçlü olduğunu gösterdi. Türkiye'nin lokomotifini olan fabrikalardan gelen işçilerin doldurduğu alandan yansıyan tepkiler bunun boyutları hakkında bir fikir verdi.

KOCAELİ'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

İşçi ve emekçiler 1 Mayıs alanlarında buluştu

İşçi ve emekçiler Bursa, Çorlu, Kayseri, Mersin, Hacibektaş, Aksaray ve Didim'de 1 Mayıs meydanlarında buluşarak saldırılara karşı taleplerini haykırdı.

BURSA'DA 1 MAYIS'A BİNLERCE EMEKÇİ KATILDI

Bursa'da 1 Mayıs için Atatürk Stadyumu'nda toplanan binlerce işçi ve emekçi en önde mitingin düzenleyicisi olan DİSK, TMMOB, KESK ve TTB'nin "Memleket isterim, iş, adalet, özgürlük" şiarlı ortak pankartının ardından Kent Meydanı'na kadar yürüyerek burada miting gerçekleştirdi.

DİSK kortejinde Birleşik Metal-İş, Genel-İş ve Emekli Sen yer aldı. Geçtiğimiz yıl Bursa'da mitinge katılmayan Birleşik Metal-İş, örgütlü olduğu fabrikalardan kitlesel katılım ile alanda yerini aldı.

Türk-İş Kocaeli'ye gitmesine rağmen, TÜMTİS ve Tek Gıda-İş Sendikaları, Bursa mitingine katılım sağladı. Bir yılı aşkındır direnişleri devam eden Cargill işçileri mitingde yerini alırken, yürüyüş boyunca Cargill işçileri selamlandı.

Türk-İş'e bağlı sendikaların ardından Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) "Güzel günler göreceğiz çocuklar, güneşli günler göreceğiz" pankartı ve "Kıdem tazminatına dokunma" dövizleri ile yer alırken, ardından Metal İşçileri Birliği "Kıdem tazminatının gaspına, mezarda emekliliğe, krizin faturasına karşı genel grev, genel direniş" pankartı ve temel talep ve şiarların yer aldığı döviz-

leriyle yürüyüşte yer aldı.

Tüm kortejlerin Kent Meydanı'na girmesinin ardından saygı duruşu ile miting başladı.

Tertip Komitesi temsilcilerinin selamlanmasının ardından Tertip Komitesi adına ortak metni, Birleşik Metal-İş üyesi bir kadın işçi okudu. Metinde seçimler sonrasındaki tablo özetlenirken, AKP'nin getirilmesinin önemi vurgulandı. Seçimlerin ardından Yeni Ekonomik Program adı altında işçi sınıfına dönük saldırılar vurgulandı. Kıdem tazminatının fona devredilmesi ile yapılmak istenenler özetlenirken, kıdem tazminatının gasp edilmesine karşı mücadele çağrısı yükseltildi. Kadınlara yönelik olanları başta olmak üzere, toplumsal yaşamda yapılan saldırılar da özetlenirken, birlikte mücadele çağrısı yapıldı. "Kıdem haktır, gasp edilmez!" ve "Jin, jıyan, azadi!" sloganları atıldı.

Ardından bir yılı aşkındır direnişleri devam eden Cargill işçileri adına konuşan Suat Karlıkaya işlerine geri dönene kadar mücadele edeceklerini belirtti.

KHK ile işten atılan kamu emekçileri selamlanırken, alanda oldukları vurgulandı.

Miting Hozan Beşir konseri ile sona erdi.

ÇORLU'DA KİTLESEL 1 MAYIS

Çorlu 1 Mayıs Platformu tarafından örgütlenen miting için Tekzen'de toplanan kitle kortejler oluşturarak Atatürk

Meydanı'na yürüdü.

DEV TEKSTİL, işten atılan Teksif üyesi Tamteks işçileri, Çorlu Tren Katliamı Mağdurları, Bağımsız Kadın Birliği (BKB) de yürüyüşte yer aldı.

Urfa'da hayatını kaybeden işçiler ve 1 Mayıs mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu ile başlayan miting programı hep birlikte 1 Mayıs marşının okunmasıyla sürdü.

Çorlu 1 Mayıs Platformu adına okunan ortak açıklamada, içinden geçilen süreçte karşı karşıya kalınan sorunlara karşı 1 Mayıs'a sahip çıktığının altı çizildi. Kıdem tazminatının gaspına karşı, EYT'lilerin haklı mücadele talepleri için, krizin faturasını ödememek için, kadın ve çocuk istismarına karşı, çocuk emeğinin sömürülmesine karşı, linç kültürünün sonuçlarına karşı, çevre ve doğa katliamlarına karşı, barış ve özgürlük talepleri için mücadele edildiği anlatıldı. Açıklama "Demokrasi istiyoruz! Nefes almak istiyoruz! Yakamızdan düşün istiyoruz! Yükünüzden kurtulmak istiyoruz! Bütün dünya işçileri birleşiniz! Yaşasın 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı, devrimin şanlı yolunda yürüyenlerin bayramı!" denilerek

bitirildi.

BKB Ritim Grubu'nun ilgiyle izlenen gösterisinin ardından Cihan Erhan Özeng ve Erdal Güney'in ezgileri eşliğinde çekilen halaylarla miting sona erdi.

Mitingden notlar

* Tekirdağ'da toplu sözleşme imzalayan sendikalar büyük oranda bu yıl da Çorlu 1 Mayıs'ından uzak durarak üyelerinin taleplerine kulak tıkmayı tercih ettiler.

* Mitingde kıdem tazminatına dokundurmanın ve bu yasaya karşı mücadele vurgusu vardı.

* DLB'li gençler taşıdıkları dövizlerle alanda yer aldılar. Eşit, parasız, bilimsel eğitim taleplerini haykırdılar.

* Düzen partisi CHP'nin Tekirdağ milletvekilleri ve belediye başkanları yürüyüş ve miting programı boyunca alanda oldular.

* DEV TEKSTİL mitingde "Krizin faturası patronlara! Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ile katıldı. Metal İşçileri Birliği üyesi işçiler önlükleri ile alanda yerlerini aldılar.

KAYSERİ'DE 1 MAYIS

1 Mayıs için Kayseri'de üç bine yakın işçi, emekçi ve genç Mimar Sinan Par-

kı'nda bir araya geldi.

KESK bileşenleri Eğitim Sen önünde toplanırken Kayseri İşçi Birliği ise Sivas Caddesi'nde Stad İş Merkezi önünde toplanarak kortej oluşturdu ve "Kıdem haktır gasp edilemez" pankartıyla yürüyüşe geçti. Buluşma noktası olarak Sivas Caddesi'ni belirleyen BDSP de "Krizin faturasını kapitalistler ödesinler" pankartıyla yürüyüşte yer aldı.

Kortejlerin alana girmesiyle program Enternasyonal Marşı ile başladı.

Miting de ilk konuşmayı Tertip komitesi adına KESK Dönem Sözcüsü Orhan Karakaya yaptı. Karakaya, ekonomik ve sosyal saldırılara değinerek işçilerin kazanılmış her türlü hakkının Türkiye'de olduğu gibi dünya genelinde de gasp edilmeye çalışıldığına dikkat çekti. "Yaşanan ekonomik krizin nedeni işçiler olmadığı halde krizin faturası işçilere, emekçilere ödetilmek isteniyor" diyen Karakaya, bu kapsamdaki saldırıları şöyle anlattı: "Patronlar kriz var diyerek sorgusuz, sualsiz işçileri işten atıyor. Kriz var denerek hükümet patronlara teşvik üstüne teşvik veriyor, paketler açıklıyor. Asıl biz işçilerin daha fazla kullanması gereken işsiz-

lik Fonu patronlara, devlet bankalarına kaynak olarak kullanılıyor, yağmalanıyor."

İşsizlik, enflasyona değinerek işçi ve emekçilere dayatılan sefaleti teşhir etti. AKP-MHP koalisyonunun sermayeye sunduğu peşkeşe dikkat çekerek işçilerden kesintilerle oluşturulan fonların patronların hizmetine sunulduğunu belirtti.

Mitingde konuşan TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz, sosyal yıkım saldırılarına değinerek, "Çözüm genel grevdir, çözüm genel direniştir" dedi.

HACIBEKTAŞ'TA 40 YIL SONRA 1 MAYIS

Hacıbektaş Lisesi önünde toplanan kitle kortej oluşturarak sloganlarla belediye meydanına yürüdü.

Burada Tertip Komitesi adına açıklama yapan Şinasi Topçu, "1 Mayıs'ta bu yıl da ezenlere karşı dünyada ve ülkemizde ezilenler mücadele bayrağını yükseltiyorlar. İşçi ve emekçiler kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa karşı öfkelerini ortaya koyuyorlar" dedi. Ortadoğu'daki katliamları ve buna ortak olan Türkiye burjuvazisini teşhir etti.

Ülkede yaşanan ekonomik ve sosyal yıkımı teşhir ederek "AKP iktidarı IMF'nin önüne koyduğu sömürü ve yıkım programlarını kararlılıkla uyguluyor" diyen Topçu, "Kurtuluş devrimde, kurtuluş sosyalizmde" diyerek konuşmasını bitirdi.

Mitingde yerel bir müzik grubu türkü ve marşlar söyledi.

BDSP, "Krizin faturasını kapitalistler ödesin, Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla mitingde yer aldı. Ayrıca CHP, TKP, BHH, HDP de pankart ve flamalarıyla 1 Mayıs mitingine katıldı. Hacıbektaş'ta 40 yıl sonra ilk defa düzenlenen 1 Mayıs mitingine yaklaşık 500 işçi ve emekçi katıldı.

MERSİN'DE COŞKULU 1 MAYIS

Mersin'de 1 Mayıs mitingi için işçi ve emekçiler Tefvik Sırrı Gür Stadyumu önünde toplanarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü.

Saygı duruşu ile başlayan 1 Mayıs programı Enternasyonal marşı ile sürdü.

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu Dönem Sözcüsü ve DİSK Genel-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı Kemal Göksoy açılış konuşması yaptı. Devamında Türk-İş bölge temsilcisi, KESK dönem sözcüsü ve Mersin Kadın Platformu temsilcisi tarafından konuşmalar gerçekleştirildi. Konuşmalarda içinden geçilen kriz ortamına, işsizliğe, kıdem tazminatının gaspına değinilerek mücadele vurgusu yapıldı. Kürsüden ayrıca tecrite karşı Leyla Güven şahsında süren açlık grevine dikkat çekildi.

Miting programı Mustafa Özarslan'ın verdiği konserle son buldu. Mitingde binlerce emekçi, davul zurna eşliğinde halay çekti.

Geçmiş yıllara göre toplam katılım ve işçi sendikalarının katılımı açısından daha kalabalık bir miting gerçekleşti.

Mitingde KHK ile ihraç edilen ve geçtiğimiz günlerde kanserden yaşamını yitiren Eğitim Sen üyesi Salman Taş'ın resminin olduğu pankartla yürüyen Eğitim

Sen korteji katılımı ve coşkusuyla dikkat çekti.

Açlık grevlerinin öne çıktığı HDP kortejleri de oldukça canlıydı, gençliğin ve kadınların katılımı yoğun. Düzen solumdan CHP'nin de mitingde belli bir kalabalıkla katıldığı gözlemlendi. Genel anlamda kortejlerde gençliğin katılımı belirgindi.

DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği mitingde "Bu düzen dikiz tutmaz-Sömürsüz bir dünyayı biz dokuyacağız" pankartı ve kıdem tazminatının gaspına ve krize karşı dövizlerle katıldı.

AKSARAY'DA 1 MAYIS AÇIKLAMASI

Aksaray'da KESK tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında konuşan Eğitim Sen Aksaray Şube Sekreteri Abdulkadir Çetin, "1 Mayıs Türkiye'nin temel sorunlarının kalıcı olarak çözülmesi talebinin öne çıktığı bir mücadele günü olarak görülmelidir" dedi. İşten atmaları teşhir den Çetin, "1 Mayıs kadın cinayetlerinin son bulması, emekçilerin birliği ve halkların kardeşliği çağrısıdır. 1 Mayıs Kamu emekçileri olarak iş güvencemize haklarımıza sahip çıkmak ve çocuklarımızın güven içinde yaşayabileceği demokratik laik bir Türkiye talebini haykırma çağrısıdır" dedi.

Açıklamanın ardından Necip Fazıl Kısakürek Caddesi'nden Hükümet Meydanı'na kadar sloganlarla yapılan yürüyüşte BDSP, HDP ve CHP destek verdi.

DİDİM'DE 1 MAYIS

DİSK, KESK ve Didim Demokrasi Platformu tarafından örgütlenen 1 Mayıs mitingi için belediye binası önünde toplanan kitle, sloganlarla kent meydanına yürüyerek miting gerçekleştirdi.

"Kıdem tazminatına dokunma" diyen DİSK Genel-İş'in yoğun katılımı göze çarparken, mitingde 3 bine yakın işçi ve emekçi katıldı.

Kıdem tazminatı ve yıkım saldırılarına karşı

Binlerce işçi İstanbul 1 Mayıs'ında buluştu

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs, İstanbul'da Bakırköy Halk Pazarı'nda on binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla kutlandı.

Mitingde, başta kıdem tazminatı olmak üzere sermayenin hedefinde olan hakların gasp edilmesine izin verilmeyeceği vurgusu öne çıktı. Ayrıca, son günlerde eylemlere konu olan çocuk istismarı, taciz ve tecavüz olayları da döviz ve sloganlara yansdı.

Marmara Forum, Dikilitaş ve E5 İncirli kollarında toplanan işçi ve emekçiler üç ayrı koldan kortejler oluşturarak miting alanına yürüdü.

Dikilitaş kolundan yürüyüşe katılan HDP, tecrit karşıtı şiarlarla bu koldan yürüdü. "Beyaz Tülbentliler" de "Tecrit son bulsun ölümler olmasın" yazılı pankart açtı.

BDSP de "Krizin faturasına, sömürüye, baskıya ve savaşa karşı... Sınıfa Karşı Sınıf" yazılı pankart ve Marx, Engels, Lenin flamaları ile bu kolda yürüyüşe katıldı. DGB "Kapitalizme köle, karanlığa teslim olmayacağız" pankartı açarken DEV TEKSTİL ise "Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Kıdem tazminatının gaspına karşı genel grev genel direniş!" pankartıyla yürüyüşte yer aldı.

Daha kitlenin yürüyüşü devam ederken İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu eşiyile birlikte sahneye çıktı ve kitleyi selamlayarak 1 Mayıs'ı kutladı. HDP Eş Genel Başkanları Pervin Buldan ve Sezai Temelli de mitinge katıldı.

Miting programı, 1 Mayıs şehitleri şahsında emek ve demokrasi mücadelesinde hayatını kaybedenler için saygı duruşu ile başladı.

DİSK korusu sahneye çıkarak marşlar

seslendirirken, son olarak Enternasyonal Marşı, İstanbul 1 Mayıs Tertip Komitesi'nde yer alan kurum temsilcilerinin de sahneye çıkmasıyla hep birlikte söylendi.

"HEP BİRLİKTE EMEĞİN TÜRKİYE'SİNİ KURMAYA..."

Ardından konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, Taksim'in 1 Mayıs'a, işçi ve emekçilere kapatılmasını teşhir ederek "Taksim Meydanı'nı işçilere kapatanın saltanatı elbet yıkılacak" dedi. Baskıya, anti-demokratik uygulamalara, seçimlere değinerek "Hep birlikte emeğin Türkiye'sini kurmaya söz veriyor muyuz? Bugün işçi sınıfının kitabın ortasından konuşacağı gün. Orada yazan sözün gerçekliğini hayatımızda her gün görüyoruz. O kitabın ortasında 'Ya sosyalizm ya barbarlık' yazıyor. Hasret duyduğumuz memleketin resmini çizmek için 1 Mayıs meydanlarına akanlara selam olsun" dedi.

KESK, TMMOB ve TTB konuşmalarının ardından tertip komitesi adına hazırlanan ortak açıklama Kürtçe ve Türkçe okundu.

"BİRLİKTE KAZANACAĞIZ"

Ortak açıklamada, "İş cinayetlerinin

çalışmanın fitratında olduğunu söyleyenlere, işçinin birikimine kıdem tazminatına göz dikenlere, emekçiye zorunlu BES'le soygunu dayatan zorbalara ve krizin faturasını işçiye ödetmek isteyenlere karşı omuz omuza yürüyen biz emekçiler kazanacağız" vurgusu yapılarak krizin faturasını sarayın ve sermayenin ödemesi gerektiğinin altı çizildi.

Baskılara, hukuk tanımayan uygulamalara, KHK ile ihraçlara, gazetecilerden vekillere toplumsal muhalefeti hedef alan gözaltı ve tutuklama terörüne karşı 1 Mayıs'ta buluşulduğu ifade edilen açıklamada, hapishanelerde tecrite karşı devam eden açlık grevlerine de dikkat çekildi ve "Ölümden değil yaşamdan yanayız. Tecrit bir insanlık suçudur" denildi.

Kadınlara, çocuklara yönelik istismar, cinsel saldırı, taciz, tecavüz ve şiddete, tutsak annelerini ve Cumartesi Anneleri'ni hedef alan zulme dikkat çekilen açıklamada, toplumda yükseltelen ırkçı-faşist saldırılar, savaş politikaları teşhir edildi.

1 Mayıs meydanı Taksim'in yasaklanmasına değinilerek "Her yer Taksim, her yer direniş!" şiarıyla açıklama sona erdi.

Konuşmaların ardından sahne alan Sadık Gürbüz, Bulutsuzluk Özlemi ve Nurcan Değirmenci'nin ezgileriyle miting sona erdi.

*Mitinge katılım önceki senelere kıyasla daha iyi olsa da, CHP'nin de sadece kortej halinde iki binden fazla kişi katıldığını belirtmek gerekir.

*Kıdem tazminatını hedef alan Yeni Ekonomi Programı'nı duyuran 'damat' Berat Albayrak, birçok kortejde işçilerin "Damat şaşırma sabrımızı taşıрма!" sloganıyla protesto edildi.

*Sendika kortejlerinde işçiler kıdem tazminatı, zorunlu BES, EYT sorunu, taşeron işçilerine kadro talebi, haftalık 40 saat çalışma gündemlerine ilişkin dövizler taşıdılar.

*Birleşik Metal-İş tek tek fabrika pankartlarıyla katılırken, genç işçilerin yoğunluğu dikkat çekti. HT Solar işçilerinin korteji ise canlı sloganlarıyla dikkat çekti.

*Yürüyüş kollarının kısa olması ve arama noktalarının dar olması nedeniyle girişler oldukça uzadı. Kortejlerin girişi devam ederken, program başlamadan alanı terk eden bir hayli insan olduğu gibi, konuşmalar devam ederken alanın önemli bir bölümü de boşaldı.

*Mitingde "Yaşasın 1 Mayıs!", "Kıdem hakkımız gasp edilemez!", "Her yer Taksim her yer 1 Mayıs!" sloganları öne çıktı.

*DİSK'e bağlı sendikalardan Kocaeli, Gebze, İstanbul ve Trakya şubelerine bağlı fabrikaların pankartlarıyla yürüyen Birleşik Metal-İş en kitlesel katılımı sağlarken Genel-İş de onu takip etti. Üyelerini toplamdan yalıtarak ayrı bir noktada yürüyüşü bekleyen Lastik-İş de yaklaşık 400 kişilik bir kortejle yürüdü.

*İhanetçi Kazım Doğan'ın sendikası Tekstil İşçileri Sendikası ise kortej düzenini hiçe sayarak protokolü ve DİSK pankartını da arkasına alarak en önde "şov" yaptı.

İzmir'de kitlesel 1 Mayıs

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs, İzmir'de yerellerde gerçekleşen buluşmaların ardından 30 bine yakın emekçinin katılımıyla Gündoğdu Meydanı'nda kutlandı.

Türk-İş konfederasyonuna bağlı sendikalar saat 12.00'de Liman kolunda toplanarak yürüyüşle Gündoğdu Meydanı'na geçti. Petrol-İş İzmir Şube, Türk Metal, Deriteks, Belediye-İş, Tümtis ve Teksif sendikaları kalabalık kortejleriyle bu yürüyüş kolunda dikkat çekti. 6 bine yakın işçinin yürüdüğü kolda, pankartların büyük çoğunda kıdem tazminatının gaspına dair şiarlar yer aldı. En çok atılan sloganlar "İşte 1 Mayıs, alanlardayız!" ve "Kıdeme uzanan eller kırılınsın!" oldu.

DİSK'e bağlı sendikalar ise Konak Borsa'da buluşarak 2. Kordon'da yürüyerek Cumhuriyet Meydanı'na geldi ve buradan Gündoğdu Meydanı'na yürüdü. Genel-İş binden fazla işçiyle coşkulu kortejleriyle dikkat çekti. Birleşik Metal-İş Sendikası yine sloganları ve pankartlarıyla coşkulu katılım sağladı.

KESK'in geçtiğimiz seneye göre daha kitlesel katıldığı mitingde, Eğitim Sen şubeleri pankart ve dövizleriyle ihraçlar ve KHK'larla ilgili şiarlarla kalabalık biçimde yer aldı.

Gündoğdu Meydanı'na tüm kurumlar girdiğinde program mücadelede yaşamını yitirenler için saygı duruşu ve 1 Mayıs marşının söylenmesiyle başladı. Ardından tertip komitesi adına DİSK Ege Bölge Başkanı Memiş Sarı 1 Mayıs açıklamasını okudu. Açıklamada sınıfa yönelik saldırılar, baskı ve tecrite karşı devam eden açlık grevleri ele alındı. Açıklamada kıdem hakkı geniş yer bulmazken, sınıfsal vurgular zayıftı. Açıklamanın ardından Kardeş Türküler konseri eşliğinde halay-

lar çekilerek miting devam etti.

1 Mayıs için Gündoğdu Meydanı'na geçilmeden Çiğli Belediyesi önünde belediye işçileri, Deriteks ve EMEP toplandı, halaylar ile 1 Mayıs kutlanmaya başlandı. Burada, kapsamlı saldırı politikalarına ve kıdem tazminatı hakkının fona devredilmesine dair konuşmalar yapıldı. 1 Mayıs marşının ardından araçlara binilerek Konak'a geçildi.

BDSP kitleleri "Krizin faturasına, sömürüye, baskıya ve savaşa karşı; Sınıfına karşı sınıf" pankartı ve kızıl flamalarla Cumhuriyet Meydanı'nda toplandı. Yürüyüş başladıktan sonra yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmalarında sermaye devletinin uygulamaları, katliamlar, çocuk istismarı, taciz ve tecavüz, 1 Mayıs tarihçesi, baskı ve sömürüye değinildi. Kapitalizmin insanlığı yok ettiği, savaşlarda mazlum halkların katledildiğine dikkat çekildi. Sermaye düzeninin, 7 Haziran seçimlerinden bu yana ayyuka çıkan ve 31 Mart yerel seçimlerinde de devam eden seçim oyunları teşhir edildi, devrim ve sosyalizm çağrısı yapıldı. 1 Mayıs'ların mirası hatırlatılarak, '77 1 Mayıs'ı başta olmak üzere 1 Mayıs'lardaki katliamlar teşhir edildi.

Ege İşçi Birliği ise "Sermayenin yıkım saldırılarına karşı Genel Grev Genel Direniş!" şiarlı pankartı taşıdı. Yürüyüş öncesi alanda hep birlikte halaylar çekildi. Yürüyüş başladığında 1 Mayıs'ın tarihçesi, kıdem hakkının gaspı, iş cinayetleri, YEP saldırısı, ekonomik kriz konuları ajitasyonlarla teşhir edilirken, talepler sloganlar eşliğinde haykırıldı. Ayrıca sözleşme görüşmeleri süren Tüpraş'ta direnen işçiler selamlandı.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) toplanma alanına "Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Kıdem tazminatının gaspına karşı genel grev genel direniş" yazılı pankart ile girdi.

Kuzgun Fanzin ile gençlik 1 Mayıs alanında sınıf devrimcileri ve öncü işçilerle yürüdü. Marx, Engels ve Lenin'in silüetlerinin çizili olduğu, "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için irade varsa yol da vardır" şiarlı pankart ve kızıl flamalar ile yüründü.

Kuzgun Fanzin pankartı arkasında yürüyüşe liseli ve üniversiteli gençler katılırken, 1 Mayıs sonrasında, fanzinin yeni sayısının planlaması yapıldı.

Sınıf devrimcileri ayrıca, 1 Mayıslar'a katılan işçi ve emekçilere mücadele çağ-

rılarını, bildiri dağıtımını ve genel kitleye seslenerek yapılan konuşmalarla da yükseltti.

Aliğa'daki yürüyüş sırasında ve Cumhuriyet Meydanı'nda sendika kortejlerinin geçişi sırasında, kıdem tazminatının gaspına karşı Ege İşçi Birliği'nin 12 Mayıs'ta gerçekleştireceği toplantıya çağırılan bildirimler dağıtıldı.

Cumhuriyet Meydanı'nda bekleyiş sırasında BDSP; KESK şubeleri, Eğitim Sen, DİSK kortejlerine kıdem tazminatı, kriz ve baskılar üzerinden ajitasyon konuşmaları yaparak "Genel grev genel direniş" çağrısını yükseltti.

ALIAĞA'DA 1 MAYIS EYLEMİ

İzmir'de Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirilen miting öncesi Aliğa'da 1 Mayıs kutlaması için buluşuldu.

Petrol-İş Aliğa Şubesi önünde toplanan kitle saat 09.00'da Demokrasi Meydanı'na yürüdü.

"Kıdem hakkımız gasp edilemez!", "Hak verilmez alınır zafer sokakta kazanılır!", "İşte 1 Mayıs alanlardayız!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Birlik mücadele zafer!", "Direne direne kazanacağız!", "Her yer Taksim, her yer direniş!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Kıdeme uzanan eller kırılınsın!", "Birleşe birleşe kazanacağız!" sloganları eşliğinde, kortejlerle Aliğa merkez dolaşıldı.

Petrol-İş, Liman-İş, Eğitim Sen, Eğitim-İş, DİSK'e bağlı Emekli Sen ve Genel-İş İzmir 5 Nolu Şube'nin yanı sıra Aliğa Petrol-Kimya-Lastik İşçileri ve Emeklileri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (A-PETDER) ve CHP de eyleme katıldı.

Türkiye'nin dört bir yanında 1 Mayıs

İşçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs, Türkiye'nin dört bir yanında işçi ve emekçilerin gerçekleştirdiği eylemlerle kutlandı. Eylemlerin ortak gündemleri, kıdem tazminatının gaspı başta olmak üzere yıkım saldırıları, geçim derdi, ekonomik kriz oldu.

Zonguldak'ta 1 Mayıs kutlamaları için İstasyon Caddesi'nde toplanan ve ağırlığını maden işçilerinin oluşturduğu kitle madenci Anıtı'na yürüdü. Mitingde konuşan GMİS Başkanı Hakan Yeşil, kıdem tazminatının gaspına izin vermeyeceklerini söyledi.

Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Başkanı Erdoğan Kaymakçı'nın da yıkım saldırılarını teşhir etmesinin ardından İlky Akkaya'nın ezgileriyle miting sona erdi.

Konya'da DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların çağrısıyla Kılıçarslan Şehir Meydanı'nda toplanan işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ı kutladı. Burada yapılan konuşmalarda kıdem tazminatı, sömürü ve kölelik düzeni teşhir edildi. Açıklamanın ardından Alaaddin Tepesi etrafında yapılan yürüyüşle tekrar başlangıç noktasına gelinerek eylem sonlandırıldı.

Kırşehir'de belediyede yeni örgütlenen Genel-İş Sendikası çok kısa bir sü-

rede çoğunluğu sağladı. 1 Mayıs'ta da Cacabey Meydanı'nda düzenlenen basın açıklamasında katılımın ağırlığını belediyeye işçileri oluşturdu. Açıklamada, işçiler üzerindeki baskı ve sömürüyü ortadan kaldırmak için birlikte mücadele vurgusu yapıldı.

Antalya'da Türk-İş, TMMOB, DİSK, KESK ve Birleşik Kamu-İş'in çağrısıyla 1 Mayıs için Aydın Kanza Parkı'nda toplanan işçi ve emekçiler kortejler oluşturarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek burada miting gerçekleştirdi. Konuşmalarda kıdem tazminatından, taşeron sorununa, geleceksizliğe kadar birçok soruna değinildi.

Eskişehir'de KESK, DİSK, TMMOB, TTB'nin çağrısını yaptığı 1 Mayıs mitingi için Atatürk Bulvarı'nda toplanan kitle Odunpazarı Meydanı'nda yürüyerek miting gerçekleştirdi. Tertip komitesi adına yapılan konuşmada kıdem tazminatının gasp edilmesi planı teşhir edilerek "İşçi sınıfı, bu son kalesini kaptırmayacaktır. Mücadele edecektir" denildi.

Çorum'da 1 Mayıs için Gazi Caddesi'nde yapılan yürüyüşle Hürriyet Meydanı'na ulaşan kitle burada açıklama yaptı. Türk-İş, DİSK ve KESK'in çağrısıyla gerçekleştirilen eylem konuşmalarla

sona erdi.

Rize Fındıklı'da Tahiroğlu Köprüsü'nden Hayati Aykut Parkı'na yürüyen yüzlerce kişi 1 Mayıs'ı kutladı. Çaykur'un özelleştirilmek istenmesi ve doğanın talanı planlarına tepki gösterilen eylem horon ve halaylarla sona erdi.

Sivas Emek ve Demokrasi Platformu'nun çağrısıyla Mevlana Miting Alanı'nda yapılan eylemde baskı ve yasakların, hak gasplarının olmadığı bir ülke temennisi dile getirildi.

Türk-İş ise Sivas Gar'ı önünde toplanarak Kent Meydanı'na yürüdü ve burada miting gerçekleştirdi.

İskenderun'da belediye spor kompleksi önünde toplanan kitle Atatürk Anıt Alanı'na yürüyüş yaparak 1 Mayıs'ı burada kutladı.

Antakya'da ise Doğu Okulları önünde toplanan kitle Uğur Mumcu Alanı'na yürüyerek 1 Mayıs'ı kutladı. "Tercit kaldırılın, Leylalar yaşasın" ve "Biz Geziciyiz, siz gidicisiniz" pankartını alana almayan polis 7 kişiyi gözaltına aldı.

Afyon'da Eğitim Sen'in önünde toplanan kitle Merkez PTT önüne yürüyerek burada basın açıklaması yaptı. Eylemde AKP'nin emekçileri ihraç ederek kendi kadrolarını kamu kurumlarına atması

teşhir edildi.

Bolu İzzet Baysal anıtı önünden Kardelen Meydanı'na yürüyen kitle burada basın açıklaması yaptı. Açıklamada "Krizin faturasını emekçiler değil, çıkarıcılar ödesin" denildi.

Muğla'da Stadyum altından Sosyo-Kültürel alana yapılan yürüyüşün ardından tertip komitesi adına yapılan açıklamada işçi ve emekçilere yönelik saldırılar ele alınarak "Hukuksuzluğa, faşizme, darbeye ve diktaya karşı mücadeleimiz devam edecek" denildi.

Edirne'de Şükrüpaşa İlköğretim Okulu önünde toplanan yaklaşık 2 bin kişi, Saraçlar Caddesi'ne yürüyerek burada miting gerçekleştirdi. Türk-İş, DİSK, KESK, Birleşik Kamu-İş, TMMOB ve TTB adına okunan ortak açıklamanın ardından müzik dinletisi ve halaylarla miting sona erdi.

Lüleburgaz'da Trakya Sendikalar Platformu'nun düzenlediği 1 Mayıs mitingine bölge genelinden katılım oldu. Eski Hükümet Konağı önünden Kongre Meydanı'na yürüyüş yapılarak burada miting gerçekleştirdi. Direnişteki Kale Kayış işçileri de mitinge katıldı.

Balıkesir'in Bandırma ilçesinde Emek Platformu'nun çağrısıyla İDO iskelesi önünde toplanan kitle sloganlar eşliğinde Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek burada açıklama yaptı. Edremit'te ise Baraj Caddesi, Azerbaycan Bulvarı üzerinden, Şehit Hamdi Bey Meydanı'na yapılan yürüyüşle 1 Mayıs kutlandı. Ayvalık'ta da Öğretmenevi önünde basın açıklaması yapıldı.

Karabük'ün Safranbolu ilçesinde KESK'in çağrısıyla Misak-ı Milli Meydanı'na kadar yapılan yürüyüş ile 1 Mayıs kutlandı.

Sibaş direnişçisi: Bijî Yek Gûlan!

1 Mayıs işçi ve emekçinin bayramını, Sibaş işçileri olarak alanlarda kutladık. Türkiye'de bir ilk olarak ilk kez işçi bayramını Akçakonak köyünde kutladık. Katılım çok oldu. Köy dışında Söke ve Aydın'da 1 Mayıs kutlamalarına katıldık.

1 Mayıs işçinin bayramına her kesimden insan katılmıştı. Ama alandayken dikkatimi çeken ve içimde burukluk, öfke bırakan bir şeydi, işçinin bayramı olan 1 Mayıs'ta çalışmak zorunda

olan insanları görmek.

Onlar da işçiydi ama su, simit, çay satıyorlardı. Etraftaki çöpleri temizliyorlardı. Onlar da işçiydi ama bayramları yoktu.

Onun dışında güzel ve coşkulu bir gündü. Özellikle kıdem tazminatımıza göz dikenlere bir göz dağıydı o kalabalık. 1 Mayıs işçinin bayramı kutlu olsun.

Bijî Yek Gûlan!

SİBAŞ DİRENİŞÇİSİ HALİME ULUTAŞ

Kürdistan'da 1 Mayıslar

Kürdistan'da birçok merkezde, yasaklara ve polis ablukasına karşın Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs dolayısıyla yürüyüş, basın açıklaması ve mitingler gerçekleştirildi. Eylemlerde, ekonomik krizin faturasının işçi ve emekçilere kesilmeye çalışılması, bu kapsamda gündeme getirilen "reform" adlı yıkım programı protesto edildi. Kıdem tazminatı hakkının gaspına, işten çıkarmalara karşı mücadele vurgusu yapıldı. Ayrıca, tecritin kaldırılması için başlatılan açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerine dikkat çekilen mitinglerde, "Tecrit son bulsun. Çocuklarımız yaşasın" mesajı verildi.

Diyarbakır'da KESK, DİSK, TMMOB ve Diyarbakır Tabip Odası öncülüğünde İstasyon Meydanı'nda miting düzenlendi. Kortejler eşliğinde miting alanına ulaşırlarken, valiliğin "tülbent yasağı" bahanesiyle tutsak anneleri polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Alana girişlerin tamamlanmasının ardından mitingün açılış konuşmasını tertip komitesi adına Hasan Hayri Eroğlu yaptı. Eroğlu "İşçi ve emekçilerin 1 Mayıs Günü'nü kutlayarak, "Adalet, yaşam hakkı, emeğin özgürlüğü için, çocuklarımız için, güzel yarınlar için, tüm ezilenlerin hakları için, bugün her zamankinden daha çok örgütlenmeye, mücadeleye, dayanışmaya ve birliğe ihtiyacımız var. Bu duygularla hepimizi saygıyla selamlıyorum. Yaşasın 1 Mayıs" dedi.

Tertip komitesinde yer alan kadınlar adına söz alan Esra Adem "Faşizm en barbar şekilde halkların karşısında durmaktadır" diyerek ölümü değil yaşamı,

savaşı değil barışı savunduklarını vurguladı.

Sırnak'ta 4 yıl önce kent merkezi ve ilçelerinde ilan edilen sokağa çıkma yasakları nedeniyle yapılamayan 1 Mayıs kutlaması 4 yıl aranın ardından KESK tarafından Cizre'deki sendika binası önünde basın açıklaması ile gerçekleştirildi.

Mardin Valiliği'nin izin vermemesi nedeniyle şehir merkezinde gerçekleştirilemeyen kutlamalar, şehir merkezine 8 kilometre mesafede bulunan Artuklu Kapalı Spor Salonunun önündeki boş alanda yapıldı. Karayolları İl Müdürlüğü önünde toplanan kitle miting alanına yapılan yürüyüşte "Yaşasın 1 Mayıs!", "Bijî 1 Gulan!", "Bijî berxwedana zindanan", "Tecrit kalsın tutsaklar yaşasın!" sloganları atıldı.

Dersim Emek ve Demokrasi Güçleri

öncülüğünde Sanat Sokağı'nda toplanan yüzlerce kişi Seyit Rıza Meydanı'na yürüyerek burada miting düzenledi. Yapılan konuşmalarda "Emeğin sömürülmediği, herkesin güvenceli, insanca çalıştığı bir işinin olduğu, ekonomik krizin faturasının emekçilere kesilmediği, eşit yurttaşlığın, barış ve kardeşliğin hakim olduğu bir ülke özlemiyle herkesin 1 Mayıs'ını kutluyoruz" vurgusu yapıldı.

Siirt'te Belediye-İş Sendikası tarafından, polis ablukasını altında gerçekleşen 1 Mayıs mitinginde, emek düşmanı politikalara, işsizliğe, yoksulluğa, kıdem tazminatının zorunlu BES ile birleştirilerek fona devrine, emperyalizme karşı ve krizin faturasını ödememek için 1 Mayıs'ta alanlarda oldukları ifade edildi.

Urfa Emek ve Demokrasi Platformu öncülüğünde, Ahmet Bahçivan İş Merke-

zi önünde yapılan 1 Mayıs kutlamasında, "OHAL ve KHK'ler gidecek biz kalacağız", "Güvencesizliğe, işsizliğe, yoksulluğa, gericiğe teslim olmayacağız, umudu ve mücadeleyi büyütme için her yer 1 Mayıs" pankartları açıldı. Yapılan konuşmada açık grevine de dikkat çekildi.

Van'daki 1 Mayıs mitingi ise DİSK, KESK, TMMOB ve TTB öncülüğünde "Güvencesizliğe, işsizliğe, yoksulluğa, gericiğe teslim olmayacağız" şiarıyla Musa Anter Barış Parkı'nda gerçekleştirildi. Yapılan konuşmaların ardından Koma Rojaryanın seslendirdiği müzikler eşliğinde çekilen halaylarla miting sona erdi.

Antep'te 1 Mayıs KESK, DİSK, TMMOB, Türk-İş ve TTB'nin Kırkayak Parkı'nda organize ettiği mitingle kutlandı. Çocukları cezaevlerinde açlık grevinde olan annelerin de katıldığı miting tam bir polis ablukasında gerçekleştirildi.

Maraş'ta Nurhak ilçe merkezinde bir araya gelen HDP, CHP, ESP ve KESK'liler 1 Mayıs'ı davul zurna eşliğinde çekilen halaylarla kutladı.

Adıyaman'da da itfaiye müdürlüğü önünde toplanan emekçiler sloganlarla Mustafa Yücel Özbilgin Parkı yanında bulunan miting alanına yürüyerek burada 1 Mayıs'ı kutladı. Konuşmaların ardından Rewşan Çeliker'in ezgileri eşliğinde çekilen halaylarla miting son buldu.

Malatya'da KESK'in çağrısıyla Emeksiz Altı Kavşak'ta bir araya gelen kitle sloganlarla Emeksiz Yüzüncüyıl Meydanı'na yürüyerek burada 1 Mayıs kutlaması gerçekleştirdi.

KAYNAK: MEZOPOTAMYA AJANSI

Gazetemize 1 Mayıs mesajı

1 Mayısı coşkuyla selamlıyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum, yayın göndermedeki duyarlılığınız için teşekkür ediyorum.

MURAT KARAYEL
F TİPİ CEZAEVİ B-14 HACILAR
KIRIKKALE

Dünyanın dört bir yanında kitlesele-coşkulu 1 Mayıs

Kapitalizmin yarattığı yıkıcı sorunlara karşı biriken öfke, işçi sınıfının birlik-mücadele-dayanışma günü 1 Mayıs'ta sokaklara taşdı. Dünyanın dört bir yanında alanlara çıkan milyonlar, kapitalizmi öfkeyle lanetledi. Geleceğe dair umutlarını/özlemlerini haykırdı.

YAYGIN, KİTLESEL 1 MAYIS

Bu yıl pek çok ülkede 1 Mayıs alanları kitlesele gösterilere sahne oldu. Asya'dan Afrika'ya, Latin Amerika'dan Avrupa'ya, Avustralya'dan Kuzey Amerika'ya 'yedi iklim beş kıta'da işçiler, emekçiler, kadınlar, gençler alanlara çıktı.

Sadece Rusya'da alanlara çıkanların sayısı -üçte biri genç- üç milyondur. Küba'da 1 Mayıs her yıl olduğu gibi yine görkemliydi. Yunanistan'da grev ve direnişle birleştirildi. Güney Afrika Cumhuriyeti'nde her zamankinden daha kitlesele daha coşkuluydu. Filipinler, Endonezya, Bangladeş, Pakistan, Tayvan başta olmak üzere pek çok Asya ülkesinde işçiler alanlara aktı. Avrupa'nın onlarca kentinde, işgal altındaki Filistin topraklarında, Lübnan'da, Irak'ta, Tunus'ta, Mısır'da, Cezayir'de, Fas'ta kitlelele alanlardaydı. Sadece Havana'da değil Latin Amerika ülkelerinin tümünde işçi ve emekçiler 1 Mayıs alanlarını doldurdu.

İşsizliği, yoksulluğu, sefaleti derinleştiren kapitalizm aynı zamanda nükleer silahlanma, yıkıcı savaşlar, ekolojik dengenin bozulması ile insan soyunun geleceğini tehdit ediyor. 1 Mayıs alanlarından yansıyan kitlesele öfke, bu gidişata

dur deme eğiliminin güçlendiğini gösterdi.

COŞKULU, KIZIL 1 MAYIS

1 Mayıs gösterileri sadece kitlesele değil, aynı zamanda coşkuluydu. Birçok ülkeden yansıyan görüntüler, öfkenin coşkuyla haykırılan sloganlarla dışa vurumuydu. Kolluk kuvvetlerinin kuşattığı alanlarda emekçiler 21. yüzyılda kapitalizmin dayattığı köleliği reddettiklerini dile getirdiler. Paris başta olmak üzere birçok yerde kolluk kuvvetlerinin saldırılarına maruz kalan işçi ve emekçiler eylemlerini kararlılıkla sürdürdü.

1 Mayıs alanlarında dikkat çeken bir

başka önemli nokta, kızıl rengin belirgin ağırlığıydı. Pek çok alanda orak-çekiç simgeli kızıl bayraklar dalgalandırıldı. Sınıfsız, sömürsüz sosyalist bir dünya özlemini yansıtan kızıl bayrakları dalgalandıran kitlelele, kapitalizm felaketinden kurtulma isteğinin yaygınlaştığını hissettirdiler.

SOSYAL YIKIMA, İRKÇİLİĞA, DİKTATÖRLÜĞE KARŞI 1 MAYIS

Dünyada servet birikimi devasa boyutlara ulaşırken yoksulluk-sefalet yayılıyor. Sömürü düzeninin beççiliğini yapan kapitalist devletlele, sosyal kazanımların son kalıntıları da ortadan kaldırıyor.

Emekçiler 1 Mayıs alanlarında bu pervasız saldırganlığa karşı şiarlarını yükselttiler. Kitlelele işsizlik, düşük ücret, ağır çalışma koşulları, taşeronluk, esnek çalışma, iş güvencesinden yoksunluk gibi sorunların çözümünü talep ettiler.

Sosyal yıkıma karşı öfke eylemlerin keşişme noktası olurken, ülkelerin özgün sorunlarına karşı tepkiler de dile getirildi. Kimi yerde savaşa kimi yerde ırkçılığa kimi yerde diktatörlüğe kimi yerde kadın düşmanlığına tepki gösterildi. Bu ise emekçilerin genel toplumsal sorunlarla özgün sorunlar arasında bağı kurabildiklerinin göstergesiydi.

BAŞKA BİR DÜNYA İÇİN 1 MAYIS

Farklı ülkelerin 1 Mayıs alanlarından yansıyanlar kapitalizmin işçilere, emekçilere, kadınlara, gençlere, çocuklara bir gelecek sunamayacağını fark edilmeye başladığına işaret ediyor. Temel toplumsal sorunları yeniden üretmekle kalmayan, günden güne derinleştiren bir kapitalizm gerçeği var. Milyonlar, artık bu sistemle yola devam edilemeyeceğini gerçeğini hissediyorlar.

Kapitalizmden kurtulma isteği, başka bir dünya özlemini yansıtan şiarların yükseltilmesiyle belirginleşti. Bu bilinç henüz örgütlü bir düzeye ulaşmasa da, 1 Mayıs alanlarında yükseltilelen şiarlar, kapitalizm belasından kurtulma isteğinin güçlendiğini kanıtıyor. Özlenen sömürsüz, eşit, özgür, insanca yaşanabilecek bir dünyadır. Her zaman adı konmasa da sosyalizmdir!

Paris'te kitlesel, militan 1 Mayıs

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs'ta Paris'te on binler sokaklara çıktı. Yoğun polis ablukası ve saldırıya rağmen eylemde çışku ve direniş hakimdi.

1 Mayıs yürüyüşü için işçi sendikalarından CGT, FO, FSU, Solidaire, eğitim emekçileri ve öğrenci sendikalarından UNEF ve UNL eylem çağrısı yapmıştı. Saat 14.30'te Montparnasse Meydanı'na yapılan bu çağrıya rağmen işçi ve emekçiler, öğrenciler ve Sarı Yelekliler sabahın erken saatlerinden itibaren meydana ulaşmaya başladı.

Montparnasse Meydanı'na çıkan sokaklar tren garı ve metro istasyonları polis tarafından abluka altına alındı. Eylem alanına ulaşmak isteyen emekçiler birer birer kimlik ve üst aramasına maruz kalarak polis terörüyle karşı karşıya kaldı. Saat 12.30 sularında meydanda hareketlilik yaşanırken sendikalar yürüyüş güzergahı üzerinde yerlerini almış, kortejler de oluşmaya başlamıştı.

Sendikalardan bağımsız olarak yürüyüşe geçen Sarı Yelekliler'den oluşan kalabalığa 'black bloc'un da katılmasıyla kortejin en önünde sayıları binlerden oluşan anti-faşist, anti-kapitalist bir kitle oluştu.

Polisin kitleye saldırıp kortejleri parçalamaya isteğine kitle direnişle cevap verdi ve ilk çatışmalar başladı. Kitlenin

kararlı tutumu ile saldırı geri püskürtülürken uzun bir bekleyişin ardından yürüyüş yeniden başladı.

Yürüyüş süresince defalarca kitleyi dağıtmak için polis provokasyonu ve saldırıları yaşandı. Buna rağmen kitlenin kararlı tutumu ile eylemin bitiş alanı olan İtalya Meydanı'na akşamüstü Enternasyonal Marşı eşliğinde ulaşıldı.

80 bin işçi emekçi ve gencin katıldığı Paris 1 Mayıs'ında; ücretlerin artırılması, alım gücünün iyileştirilmesi, sosyal ve mali adalet, servet vergisinin getirilmesi, Macron, El Khomri Rebsamen adındaki çalışma yasalarının geri çekilmesi, eğitim ve sağlıkta uygulanan yıkım "reform"larının kaldırılması, RİC-Vatandaş referandumu İnisyatifi, 'loi anticasseur' adlı 'kırcılara karşı yasa'nın kaldırılması talepleri

yükseldi.

Polis terörü sonucu ikisi ağır onlarca kişinin yaralandığı, 330 kişinin gözaltına alındığı belirtildi. Paris genelinde 17 bin kişinin polis kontrolüne maruz kaldığı belirtildi.

Sendikalar yaptıkları açıklamada, Fransa'nın 250 noktasında eylemler düzenlendiğini belirterek eylemlere 351 bin işçi emekçi ve gençin katıldığını duyurdu. Paris 1 Mayıs eyleminin son iki yılın en kitlesel eylemi olduğu açıklandı. Saldırlara karşı sergilenen militan direnişte anti-kapitalist sloganlar haykırılırken "Revolution!" / "Devrim!" sloganı kitlesel olarak kortejlerden yankılandı.

Paris yürüyüşünde sendikaların yanı sıra FCP-Fransız Komünist Partisi, NPA-Yeni anti-kapitalist parti, Lutte Ouvrière

re-işçi Mücadelesi ile ilerici devrimci demokratik kurumların yanı sıra, Tamil, Cezayir, Tunus, Bolivya, Kolombiya, Venezuela, Peru, Arjantin, İran, Yemen, Sudan'dan göçmenler ve kağıtsızları kapsayan 'herkes için bir çatı' kolektifi yer aldı.

Türkiyeli ilerici-devrimci kurumların da pankart bayrak ve flamalarıyla katıldığı yürüyüşte, Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) Paris taraftarları "İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!" şiarlı Fransızca pankart ve parti bayrakları ile yer aldı.

"Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa ve faşizme karşı 1 Mayıs'a!" şiarlı, TKİP Yurtdışı Örgütü imzalı bildirimler dağıtıldı. BİR-KAR İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu çalışanları da flamalarıyla 1 Mayıs'a katıldı.

Bretagna'da 1 Mayıs

Fransa'nın Bretagna bölgesinin Hennebont kentinde 1 Mayıs yürüyüşü ve miting gerçekleştirildi. Saat 10.30'da toplanılmasıyla başlayan yürüyüş 12.30'da bitti. Yürüyüşü Fransız işçi sendikaları (CGT, FSU, Unef, FO ve Solidaires) organize etti. Ayrıca Fransa'daki sol partiler de (PCF, Fransız Komünist Partisi, Parti de Gauche, Jeunesse Communiste,

Lutte Ouvrière, Alternative Libertaire ve demokratik kitle örgütleri) katılım sağladılar. Ayrıca Sarı Yelekliler ve meslek lisesi öğretmenleri yürüyüşte yer aldı. Bu yıl Sarı Yelekliler'in eyleminin sürekli olmasından ve Avrupa Parlamento seçimlerinin Mayıs'ın 26'sında gerçekleştirileceğinden dolayı 1 Mayıs yürüyüşü eski yıllara göre çok daha canlı ve kalabalık geçti ve 2 bine yakın kişi katıldı. 1 Mayıs miting alanında komite adına konuşma yapıldı, emperyalist-kapitalist sisteme, sosyal haklara ve saldırılara karşı du-

yarlı olma ve mücadele çağrısı yükseltildi. Katılan kurumların tek tek isimleri okundu. Komünistler olarak, yürüyüş alanında Fransızca ve Türkçe bildirimizi dağıttık, TKİP adına dağıtılan bildirimlere yoğun ilgi vardı. Bu yıl yine bizim dışımızda Fransız Kürdistan Dayanışma Derneği ve Morbihan Alevi Kültür Derneği katılım sağladılar ve kurumlar da Fransızca bildiri dağıttılar. Bretagna bölgesi olarak BİR-KAR'ın tanıtımı için 1 Mayıs'ta BİR-KAR'ın bayraklarıyla yürüdük.

BRETAGNA'DAN TKİP TARAFTARLARI

Almanya'da 1 Mayıs

Almanya'nın birçok kentinde işçi ve emekçiler 1 Mayıs yürüyüşlerinde, mitinglerinde taleplerini haykırdı.

Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) çağrı yaptığı 1 Mayıs'ın bu yılki şiarı "Avrupa, ama şimdi daha doğru olmalı!" idi. Sendika 26 Mayıs'ta gerçekleşecek Avrupa Parlamentosu seçimlerinin öncesinde gerçekleşen 1 Mayıs kutlamalarında toleranslı olmayan, milliyetçi, ırkçı, sağ popülist partilere oy vermeme çağrısı yaptı.

Almanya'nın bazı kentlerinde, özellikle doğu illerinde 1 Mayıs'ta ırkçı partilerin gösteri yapmak istemesine karşı protestolar düzenlendi. Aşağı Saksonya eyaletindeki Chemnitz'te ırkçı Almanya İçin Alternatif (AfD) partisi, Dresden'de ırkçı-faşist Almanya Ulusalçı Parti'nin (NPD) yürüyüşü protesto edildi. Bochum ve Duisburg'da da ırkçı-faşist partiler protesto edildi.

BERLİN

1 Mayıs için Hackescher Markt'ta toplanan yaklaşık 7 bin kişi tarihi Brandenburger Tor'a yürüyerek burada miting yaptı. IG-Metall, IG-BCE, BAU, Ver.di, GEW kortejlerinin yanı sıra göçmen örgütleri de eyleme katılım sağlarken komünistler yürüyüşe "Hep birlikte sosyal yıkıma, ırkçılığa ve emperyalist saldırganlığa karşı!/ TKİP" pankartıyla katıldı. Yürüyüşte "ücretlerin arttırılması, iş güvenliği, taşeronlaştırmaya hayır, ödenebilir kiralık evler" şiarları yer aldı.

KÖLN

1 Mayıs yürüyüşünde Ver.di ve IG Metall sendikalarının katılımı dikkat çekti. Farklı işkollarında örgütlü olan birçok sendika da kortejleri ile eyleme katıldı. Sendikaları parti ve sol örgütler takip etti. Bu yıl 3 bin 800 işçinin işten çıkarılacağı açıklanan Köln Ford işletmelerinde çalışan işçilerin iş elbiseleri ile katıldığı

korteji oldukça kitlesel ve canlıydı.

En genç, en canlı ve dinamik kortej ise "Yaşamak ölmekten çok daha güzel!" pankartı taşıyan 'Fridays for Future'du. Geçen yıla kıyasla katılımın arttığı yürüyüşte yaklaşık 8 bin kişi yer aldı. Bir saat süren yürüyüşün ardından şehir merkezindeki Heumarkt alanına gelinerek burada yapılan konuşmalarla eylem sona erdi.

1 Mayıs kortejinde Türkiyeli, İranlı, Kürdistanlı, Latin Amerikalı, Afrikalı gruplar, göçmen örgütler de kitlesel olarak yürüdü. Sınıf devrimcileri ise "Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi! / TKİP" pankartı ve BİR-KAR flamaları ile yürüyüşe katıldı.

FRANKFURT

Güntherpark'ta DGB'nin çağrısıyla Römerberg'de miting gerçekleştirildi. Sendika kortejlerinin arkasında ise yerlisi ve göçmeni ile çeşitli politik parti, örgüt ve dernekler yürüdüler. Devrimci-demokratik örgütlerin kortejlerini nicel olarak korudukları ve belli bir coşkuyla yürüdükleri gözlemlendi.

Kitlesel işten atma saldırısıyla karşı karşıya kalan LSG işçileri, DHL paket işçileri ve yeni bir vergi saldırısıyla karşı karşıya olan taksiciler de kendi talepleriyle yürüyüşe katıldı. Yakın zamanda intihar eden LSG işçisi Juan Ballesteronun eşinin bir konuşma yapma talebi sendika bürokrasisi tarafından reddedildi.

Sınıf devrimcileri bu yıl 1 Mayıs öncesinde KPD-Wiederaufbau'nun, birlikte bir "kızıl blok" oluşturma önerisine olumlu cevap vererek, art arda bir kortej oluşturarak birlikte yürüdüler. Çok sayıda kızıl bayrağın taşındığı korteje kızıl renkler hakim olurken, birlikte Almanca ve Türkçe, Enternasyonal, 1 Mayıs, Çav Bella başta olmak üzere devrimci marşların söylenmesi ve sloganların birlikte atılma-

sı coşkulu bir atmosfer oluşturdu. "Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın sosyalizm!" şiarlı TKİP imzalı bir pankartla yürüyen sınıf devrimcilerinin, işçi sınıfının çeşitli sosyal ve demokratik taleplerinin yazılı olduğu kızıl yelekler giyerek yürümeleri görsel açıdan dikkat çekti. Devrimci Gençlik Birliği (RJ) de kendi pankartıyla katıldı.

Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı miting müzik ve dans gösterisinin ardından sona erdi.

ESSEN

DGB'nin düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşü Rüttscheid semtinde başladı. Sendikaların ardından DİDF ve Kürt hareketinin yanı sıra TKİP ve BİR-KAR pankart ve flamalarıyla yürüyüşe katılan göçmen partilerdi. TKİP imzalı "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" pankartı ile yürüyen komünistler taşıdıkları parti bayraklarıyla canlı bir kortej oluşturdular. Yürüyüş, şehir merkezinde yine DGB'nin organize ettiği miting alanında saat 13.00'te bitirilirken, alanda başta DGB ve düzen partileri adına yapılan konuşmalarda, işçi ve emekçilerin gündemine ilişkin tek bir kelimenin edilmemesi çok da şaşırtıcı olmadı.

Daha sonra geleneksel olarak kutlanan 1 Mayıs şenliğine katılan komünistler burada, açtıkları bilgilendirme ve yemek standıyla yüzlerce emekçiyle bir araya gelme fırsatı buldular. Bilgilendirme standında Kızıl Bayrak ve EKİM

dağıtımının yanı sıra, 22 Haziran'da aynı alanda düzenlenecek olan 'İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Festivali'nin çalışması yapıldı.

STUTT GART

Marienplatz'ta toplanan yerli ve göçmen parti ve gruplar DGB'nin "Geleceği emek tayin edecek!" pankartının arkasında sendikaların ardından kortej oluşturarak Marktplatz meydanına yürüdü.

MLPD, DKP, Dei Like ve otonomcu grupların yanı sıra, TKP/ML, MLKP, DİDF, Halk Cephesi, Kürt hareketi, Alinteri ve Yunan Komünist Partisi pankart ve flamalarıyla yürüyüşte yer aldı. Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) de "Yaşasın 1 Mayıs yaşasın sosyalizm!" şiarlı pankart ve kızıl bayraklarla yürüyüşe katıldı.

Miting alanında konuşma yapan sendikalar, ilerici parti ve örgütlere ise söz hakkı vermediler. Türkiye zindanlarındaki açlık grevlerine ilişkin açıklamalara dahi sıcak bakmadılar.

Otonomcu gruplar ise Marktplatz'dan sonra alternatif bir yürüyüş düzenlediler. Son yıllara kıyasla daha fazla katılımın olduğu eyleme yaklaşık 3 bin kişi katıldı. Mitingin ardından, MLPD'nin düzenleyeceği etkinliğe çağrı yapıldı. Ayrıca, yürüyüş ve miting boyunca Kızıl Bayrak gazetesiyle EKİM'in satışı yapıldı.

HAMBURG

DGB sendikasının çağrısıyla Theodor-Heuss-Platz alanında toplanılırken önde DGB, IG Metall, Ver.di, GEW ve EVG'nin aralarında olduğu sendikalar taleplerinin yazılı olduğu pankartlar ve sendika bayraklarıyla geldi. Sendikaları takiben yerli partilerden Die Linke, MLPD, DKP, SPD ve anti-faşist guruplar parti bayraklarıyla alana girdiler. TKİP'nin de aralarında yer aldığı Türkiyeli örgütler de kortejler oluşturarak yürüyüşe katıldı. Yaklaşık 5 km yüründükten sonra miting alanına ulaşıldı ve burada konuşmalar yapıldı.

TKİP Yurtdışı Örgütü, parti bayrakları

ve BİR-KAR flamalarıyla 1 Mayıs'a katıldı. Yürüyüş ve miting esnasında "Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa ve faşizme karşı 1 Mayıs'a! Devrim ve sosyalizm için mücadeleye!" başlıklı bildiri dağıtıldı. Ayrıca *Kızıl Bayrak* gazetesi ve Essen'de yapılacak festivalin biletleri satıldı.

NÜRNBERG

1 Mayıs yürüyüşünün ilki sendikaların çağrısıyla yapıldı. 6 bin kişinin katıldığı yürüyüşe enternasyonal katılım oldu. Ekoloji temasıyla gençler yine en coşkulu kesimi oluşturdu.

İkinci yürüyüş ise devrimci 1 Mayıs sloganıyla otonomcuların çağrısıyla gerçekleştirildi. 4 bin kişinin katıldığı bu yürüyüş öğleden sonra gerçekleşti. Anti-kapitalist vurgunun önde olduğu yürüyüş çok etkiliydi. Türkiyeli yapılar her iki etkinliğe de aktif katıldılar.

DORTMUND

Alten Synagoge önünde toplanılarak Westfalen Park'a kadar yürüyüş yapıldı. Yerli ve Türkiyeli göçmen ilerici, devrimci kurum ve partilerin katıldığı coşkulu yürüyüşe 3 bin kişi katıldı.

1 Mayıs yürüyüşüne BİR-KAR da flamalarıyla katıldı. Mitingde yapılan konuşmaların gündemi 26 Mayıs tarihinde gerçekleştirilecek Avrupa Parlamentosu seçimleri oldu. Miting alanında katılım 6 bine ulaştı.

BIELEFELD

Bielefeld'de 1 Mayıs için DGB binasının önünde başlayan yürüyüşe yerli ve Türkiyeli göçmen işçi ve emekçilerin ağırlıkta olduğu yaklaşık 4 bin kişi katılırken bu sayı miting alanında 5 bine ulaştı.

TKİP taraftarları önde Marks ve Engels'in büyük boy resimlerini taşıırken Almanca "Bütün ülkelerin işçileri birleşin!" şiarının yer aldığı TKİP imzalı pankartı açtı. Halk Cephesi, DiDF, MLKP, ÖDP Dayanışma Avrupa, ADHK, Kürt hareketi tecrite karşı açlık grevleriyle dayanışmayı ifade eden pankart, bayrak ve şiarlarıyla eyleme katıldı. Yunanistan Komünist Partisi de alanda bildiri dağıttı.

Belli bir güzergahtan geçilerek miting alanına gelindi. Alanda sendika temsilcileri ve belediye başkanı konuşmalar yaptılar. 1 Mayıs'a geleceği önden duyurulan, Kuzey Ren-Vestfalya (NRW) Eyaleti Başbakanı CDU'lu Armin Laschet, konuşması sırasında alanda yoğun bir protestoyla karşılandı. Protestolar karşısında Laschet konuşmasını kısa kesmek zorunda kaldı. Mitinge kitlesel ve coşku hakimdi.

MÜLHEİM

1 Mayıs etkinlikleri Mannesman

isimli demir çelik fabrikası önünde saat 10.30'da başladı. Sendikaların duyarsızlıkları ve baştan savma tutumları nedeniyle yürüyüşe yalnızca 300'e yakın katılım oldu.

Yürüyüşte yerli partilerden MLPD ve die Linke (Sol parti) sembolik düzeylerde bir katılım gösterdiler. Göçmen gruplardan ise TKİP taraftarları, BİR-KAR çalışanları ve Alevi Derneği üyeleri yürüyüşe katıldı.

Mülheim TKİP taraftarları yürüyüşte parti flamalarıyla yer aldı. Ayrıca TKİP Yurtdışı Örgütü'nün merkezi 1 Mayıs bildirilerini dağıttılar. Miting alanında kürsü, yakın zamanda yapılacak olan Avrupa parlamentosu seçimleri nedeniyle burjuva partilerine terk edilmişti.

1 Mayıs yürüyüşü ve mitingi, işçi sınıfının taleplerinin seslendirildiği bir etkinlik olması gerekirken, sermaye ajanı sendika bürokrasisinin, bir kez daha rolünü oynamasıyla burjuva partilerinin ikiyüzlü yalan ve demagojilerini rahatça yapabildikleri bir karnavala dönüştürüldü.

BOCHUM

Bu sene RJ ilk defa Ruhr bölgesinin Bochum şehrinde 1 Mayıs yürüyüşüne katıldı. Bir zamanlar Ruhr bölgesinde sanayinin merkezlerinden biri olan Bochum'un, Nokia ve Opel gibi şirketlerin Romanya'ya taşınmasıyla sanayide çalışan işçi sayısı hızla düştü. Bu tür gelişmelerin sonucu olarak, 500 kişilik 1 Mayıs yürüyüşünde sendikalı işçiler katılımın sadece yüzde 5'ini oluşturuyordu.

Yürüyüşe, işçilere bugüne kadar en büyük ihanetleri yaşatmış olan SPD'nin yoğun katılımı ilgi çekiciydi. Göçmenlerin sayısı ise çok düşüktü. Eyleme katılan parlamento partileri, 1 Mayıs'ı tamamen 26 Mayıs'ta gerçekleştirecek Avrupa Parlamentosu seçimlerine adadılar. Son miting alanında da konuşmacılar ve sendika bürokratları defalarca "Şimdi Avrupa" şiarını yükselttiler. "Renkli bir Avrupa istiyoruz, fakat ne aşırı sağın ne de aşırı solun", diyen ana konuşmacı, "ortanın bir Avrupası!" için propaganda yaptı.

Bochum'daki sol radikal güçlerin DGB 1 Mayıs'ına bilinçli olarak katılmadıklarından dolayı, yürüyüşe tamamen burjuva ve reformist bir atmosfer hakimdi. Buna rağmen RJ antikapitalist sloganla-

rıyla, devrimci işçi hareketinin kızıl bayraklarıyla ve "Sömürüye ve baskıya karşı - Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartıyla yürüyüşte devrimci duruşunu sergiledi. Miting alanında 22 Haziran'da Essen'de düzenlenecek "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" festivali için bildiriler dağıtıldı.

Ardından Alman faşist partisi Die Rechte'ye karşı düzenlenen anti-faşist protestoya destek çıkmak için Duisburg'a gidildi. Die Rechte, 1 Mayıs'ın Hitlerin yarattığı bir bayram günü olduğunu iddia ederek, eyalet çapında neo-Nazileri Duisburg'a çağırmişti. Aynı zamanda Avrupa seçimleri için reklam yapmayı amaçlıyordu. Bunun yerine yüzlerce antifaşistin karşı eylemiyle karşılaştılar.

WUPPERTAL

1 Mayıs yürüyüşü ve mitingi için saat 10.00'da Wuppertal DGB binasının önünde toplanıldıktan sonra Laurentiusplatz'a yüründü ve miting yapıldı.

Reformist sendika ve partilerin dışında Alman ve Türkiyeli ilerici, devrimci örgütlerin yer aldığı yürüyüşte, TKİP, BİR-KAR ve RJ kızıl bayraklarıyla, duruşuyla ve anti-kapitalist sloganlarıyla katılımcıların yoğun ilgisiyle karşılandı. TKİP'nin "Emperyalist savaşa ve kapitalist sömürüye karşı dünyanın bütün proleterleri birleşin!" yazılı pankartının arkasında Alman işçi ve emekçiler de yürüyüşe katıldı.

RJ, Wuppertal doğumlu olan Friedrich Engels'in resmiyle birlikte "Kaybedecek bir şeyimiz yok, kazanacak bir dünyamız var!" yazılı bir pankart taşıdı, bu pankart da büyük sempatiyle karşılandı. TKİP taraftarları miting alanında 1 Mayıs'ın anlamını ve değerlerini içeren, devrim ve sosyalizm perspektifini ortaya koyan parti bildirilerini dağıttı.

RJ'liler miting sonrası Duisburg'daki neo-Nazi karşıtı protestoya katıldı. Şehirde OHAL uygulayan polis, birçok sokağı ve caddeyi barikatlarla kapatarak, çevreyi helikopterle gözlemleyerek, konuşlandırdığı TOMA'larla faşistleri koruma altına aldı. 200'e yakın faşistin toplandığı eyleme karşı bine yakın kişi devrimci eylemde yer aldı. Anti-faşistlerin baskısı, nihayet sağcıların yürüyüş yolunun kısıtılmasını sağladı.

Bielefeld'de 'Devrimci Gençlik Bloku'

Bielefeld'de Devrimci Gençlik Birliği (RJ), Sosyalist Alman İşçi Gençliği (SDAJ) ile Ciwanen Azad 1 Mayıs'ta Devrimci Gençlik Bloku korteji oluşturarak yürüdüler. Devrimci Gençlik Bloku'na yüz civarı Fridays for Future (FFF) öğrencisi de katıldı.

1 Mayıs öncesinde, CDU üyesi ve NRW Eyalet Başkanı Armin Laschet'in 1 Mayıs mitinginde ana konuşmayı yapacağı açıklanmıştı. FFF Bielefeld yerinde, CDU üyesi olan bir bakanın, cuma günleri eylem yapan öğrencileri sırf okuldan kaytarmak için eylemlere katıldıkları şeklinde suçladığı ve iklim sorununda duyarsız olduğu gerekçeleriyle 1 Mayıs'ta yeri olmadığı belirtilmiş ve konuşmasının miting alanında protesto edilmesine dair öneri yapılmıştı. Bir grup öğrencinin karşı çıkmasına karşın protesto talebi kabul gördü ve gerici tutum oylama ile ezilerek harekete geçme kararı alındı.

Okullarda ve üniversitelerde binlerce bildiri dağıtımının yanı sıra sosyal medya üzerinden, hem Laschet'i protesto etmeye hem de 1 Mayıs yürüyüşüne katılmaya çağrı yapıldı. Çevre kentlerden çağrıyı gören gençler de 1 Mayıs sabahı tren istasyonundaki buluşmaya gelerek 1 Mayıs yürüyüşüne ve protestoya katıldı. Bazı gençler ilk defa 1 Mayıs eylemine katılıyordu. Buna rağmen eylem esnasında kitle ile birlikte coşkulu bir şekilde "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "A-Anti-Antikapitalista!", "Tek çözüm devrim!", "Banka ve tekellerin hegemonyasını kiralım!" sloganlarına katıldılar.

Miting alanında kitleye FFF bildirileri dağıtılıp, Laschet protestosuna katılma çağrısı yükseltildi. Alanda kitlenin de protestoya katılması sonucu, Armin Laschet kısa bir süre sonra konuşmasını sonlandırmak zorunda kaldı.

BIELEFELD RJ

İsviçre’de 1 Mayıs eylemleri

İsviçre’nin Basel, Lozan ve Cenevre kentlerinde binlerce kişi 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

BASEL

Sendikaların, çevre ve kadın örgütlerinin, kağıtsızların ve çeşitli yerli ve yabancı örgütlerin yanı sıra TKİP’nin de bileşeni ve örgütleyicisi olduğu “Devrimci 1 Mayıs/Anti Kapitalist Blok” tarafından örgütlenen 1 Mayıs, önceki yıllara göre çok daha kitlesel ve coşkulu oldu. İsviçre’nin en büyük sendikalardan UNIA sendikası başta olmak üzere öteki yerli sol ve kitle örgütleri önceki yıllara göre kıyaslanamayacak bir kitle katılımını örgütlemeyi başarmışlardı. Sosyal demokrat Parti’nin gençlik örgütü ‘Genç Sosyalistler’ de kitlesellik bakımında dikkat çekiciydi. Kağıtsızların (oturum izni olmayanlar) “Hiçbir insan illegal değildir” şiarıyla katıldıkları yürüyüşteki coşkuları ve yürüyüş boyunca dans ve sloganları dikkate değerdi. Devrimci sendikacılığı savunan ve sendikadan ayrılan yeni oluşumun katılımı ve sendikayı protesto etmek için sendikaların önünü kesip blokaj eylemi yapması ve sonradan Devrimci 1 Mayıs Platformu’na katılması anlamlıydı. Zira bu, platformda da böyle tartışılmıştı.

Görsellik ve katılımıyla öne çıkan gruplardan biri de kadın örgütleriydi. Haziran ayında İsviçre’de yapılacak olan kadın grevinin talepleri, şiarları ve coşkusu 1 Mayıs alanına taşınmıştı. Yürüyüşün en anlamlı ve coşkulu kortejlerinden biri de kendilerini ‘1 Mayıs Korosu’ olarak tanımlayan ve yürüyüş boyunca Enternasyonal marşıyla ve Çav Bella’yı söyleyen yaklaşık 200 kişilik İsviçreli kitleydi. Kürt hareketinin tecriti ve açlık grevlerini öne çıkaran şiarlarla katılımı da bu yıl anlamlı bir kitlesellik oluşturuyordu. Dikkat çekici bir katılım sağlayan gruplardan biri de Alevi dernekleri oldu.

‘Devrimci 1 Mayıs/ Anti Kapitalist Blok’ da göz dolduran bir kitlesellik sergiledi. Uzun yıllar önce oluşan ve artık kurumsallaşmış bulunan Devrimci 1 Mayıs Platformu, bu yıl hazırlık toplantılarına dört ay önce başlayarak güçlü ve ortak bir ön hazırlık süreci ile çalışmalarını yürüttü.

Devrimci 1 Mayıs Platformu aldığı karar doğrultusunda sendikaların yürüyüşü bitirmesine rağmen başka güzergahtan

yürüyüşü sürdürdü. Polisin saldırıya göze alamadığı yürüyüşe devam edilerek yürüyüşün bitirileceği yere kadar coşkulu bir şekilde varıldı.

Yürüyüşün bitiş alanına sahne ve çadırlar kurulmuş, bilgilendirme ve yemek standları açılmıştı. 1 Mayıs kutlamasına burada devam edildi.

TKİP taraftarları, “Sosyal hak gasplarına, işsizliğe, ırkçılığa ve savaşa karşı sosyalizm için mücadeleye / TKİP” pankartıyla yürüyüşte yer aldı. Ayrıca BİR-KAR taraftarları da kendi bayraklarıyla yürüyüşe katıldı. Yürüyüş alanında Türkçe ve Almanca olarak TKİP Yurtdışı Örgütü bildirisinin dağıtımı yapıldı.

Bu yılki yürüyüşe yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Uzun yılların ardından Basel’deki en kitlesel katılımın olduğu yürüyüşte gençlik önemli bir yer tuttu.

LOZAN

Lozan’da ise 1 Mayıs için Avrupa Meydanı’nda buluşan kitle şehrin en işlek merkez caddelerinden geçerek tekrardan Avrupa Meydanı’na yürüdü. Bine yakın bir katılımı, yerli sol örgütlerin katılımının dışında, birçok farklı sendikalar yer aldı. Türkiye’den TKİP, BİR-KAR, ESP ve Kürt hareketi katılım gösterdi.

Feministler, 14 Haziran’da gerçekleşecek kadın grevine yönelik yürüyüş

esnasında vurgular yaptı. Birçok slogan eşliğinde, kadına yönelik eşitsizlik, baskı, cinsel ayrıma karşı teşhir konuşmaları yapıldı.

Yürüyüşe TKİP “Yaşasın 1 Mayıs, Bijî yek Gulan, Vive le 1er Mai!” şiarlı pankart ve flamalarla katıldı. Ayrıca BİR-KAR flamaları da taşındı. Yürüyüş esnasında Türkçe ve Fransızca hazırlanan, TKİP Yurtdışı Örgütü’nün bildirisi dağıtıldı. ESP, Leyla Güven’in Abdullah Öcalan’a uygulanan tecrite karşı başlattığı açlık greviyle dayanışmaya çağırarak pankartıyla yürüyüşte yer aldı. Kürt hareketi tecrite karşı açlık grevleriyle dayanışmaya çağırarak imzasız pankartla katıldı.

Yürüyüş sonunda hazırlanan standlarda yemek ve içecek satımı yapılırken, konuşmalar gerçekleştirildi. Konuşmaların neredeyse tamamı 14 Haziran’la ilgiliydi.

Etkinlik konuşmalardan sonra, sıcak havayla beraber festival havasında devam etti.

CENEVRE

Cenevre’de 1 Mayıs 4 bin kişinin katılımıyla kitlesel geçti. Sendikaların yoğunlukta olduğu eylemde, yerli sol örgütler ve çevreciler dışında, Sudan halkı, Yunan komünistleri (KKE), Latin Amerika ülkelerinin farklı sol ve ilerici hareketleri ile

Fransa’dan “Asil Fransa” hareketi katıldı. Türkiye’de katılımcılar arasında TKİP, BİR-KAR, DİDF ve Kürt hareketinin açlık greviyle dayanışma platformu bulunmaktaydı.

Eylemde İsviçre’nin genelinde yansdığı gibi, feminist hareketlerin ağırlığı ve coşkusu göze çarptı. Eylem boyunca 14 Haziran’da gerçekleştirilecek olan kadın greviyle ilgili kısa konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı.

Yerli sol partiler ise 19 Mayıs’ta gerçekleşecek seçime ilişkin bildirimler dağıttı.

Sudan’da son dönemdeki halk ayaklanmalarına karşın, bugün kortejdeki Sudanlı katılımcıların pankartlarında hem Fransızca, hem Arapça pankartlar taşındı. En çarpıcı pankartlarda “Sudan devriminde, dış müdahalelere hayır!” ve “Bir hükümet, devrimci bir iddia!” imzasız şiarlar yer almaktaydı.

Saat 13.30 sularında Cenevre tren istasyonuna yakın 22 Kanton meydanından başlayan eylem, her seneki güzergahtan geçilerek Bastion Meydanı’nda canlı bir şekilde bitti.

Bu sene TKİP “Yaşasın 1 Mayıs, Bijî yek Gulan, Vive le 1er Mai!” pankartıyla, TKİP ve BİR-KAR flamalarıyla katılım gösterdi. TKİP’nin 1 Mayıs bildirisi Türkçe ve Fransızca olarak dağıtıldı.

Sri Lanka'da katliam ve perde arkası

A. Vedat Ceylan

21 Nisan günü Sri Lanka'nın başkenti Kolombo'da St. Anthony Kilisesi ile bazı lüks oteller ile başkentin kuzeyindeki Negombo kentinde Hristiyanlara ait iki kiliseye yönelik eş zamanlı gerçekleştirilen bombalı saldırılarda 300 civarında insan yaşamını yitirdi. Yaralıların sayısı ise 500'ün üzerinde.

Katliamı IŞİD üstlenmiş olsa da, henüz resmi olarak doğrulanmış değil. Yeni saldırıların olabileceğine dair yapılan açıklamalar, Avrupa ve ABD başta olmak üzere yabancı ülke vatandaşlarının Sri Lanka'yı terk etmeleri çağrısı, tam bir kaos ortamı yaratmış bulunuyor.

Sri Lanka'da devletin desteğini de arkasına alan aşırı sağcı Budist rahipler tarafından, nüfusun yaklaşık yüzde yetmişini oluşturan Budist çoğunluk, Hristiyanların misyonerlik faaliyetleri, Müslümanların ise nüfus olarak büyümeleri ve sözde ekonomik olarak daha iyi durumda olmaları bahane edilerek, bu iki kesime karşı kışkırtılıyordu. Bu kışkırtma faaliyetleri özellikle 2009'da devlet tarafından Tamil Kaplanları'na karşı girişilen toplu imha harekâtından sonra hız kazandı. Hristiyanlara karşı fiziki bir yönelim olmazken, Müslümanlara ait işyerleri kışkırtmaların hedefi oluyor ve yağmalanıyordu. Paskalya bayramında gerçekleşen saldırı sonrasında kendisiyle yapılan bir röportajda Sri Lanka'lı ekonomist Nishan de Mel şunları söylüyor: *"Hristiyanların misyonerlik faaliyetlerinden duyulan bir rahatsızlık vardı. Ama bu hiçbir zaman fiziki bir saldırıya dönüşmedi. Müslümanlar ise, kelimenin tam anlamıyla bizim Yahudilerimiz durumundaydılar."*

2012'de Budist rahipler önderliğinde aşırı sağcı *Bodu Bala Sena (BBS)* örgütünün kurulmasıyla, özellikle de Müslümanlara karşı saldırılar artarak devam etti. Bu gelişmeler emperyalist odaklara hareke geçme zemini hazırladı. Bu aşamada IŞİD gibi bir cinayet şebekesine ihtiyaç duyuldu.

Sri Lanka'da gerçekleşen saldırılar gösteriyor ki, emperyalistlerin desteği ile büyütülüp beslenerek Ortadoğu halklarının başına musallat edilen IŞİD çetelerine duyulan ihtiyaç hala bitmiş değil.

Etnik çelişki ve çatışmalar yumağı olan Sri Lanka'yı anlamak için, tarihine bakmak gerekiyor.

1972'ye kadar "Seylan" adıyla tanınan bu ülke, 1948'de İngiltere'den bağımsızlığını elde etti. 22 milyon nüfuslu bu ada ülkesinde halkın çoğunluğunu (yüzde 69) Singale-Budist etnik grubu oluşturuyor. Nüfusun yüzde 15'ini Hindu-Tamiller, yüzde 9'unu Müslümanlar, yüzde 7'sini ise Hristiyanlar teşkil ediyor.

Tamillerin 1983-2009 yılları arasında verdiği ulusal kurtuluş mücadelesi döneminde 100 binden fazla (bazı kaynaklara göre 300 bin) insan hayatını kaybetti. Yüz binlercesi yerinden yurdundan edildi. 2009'da Sri Lanka ordusu bağımsızlığı için savaşan Tamil Kaplanları'na karşı topyekûn bir savaş başlattı. Soykırıma varan bir vahşetle 2009 yılında Tamil bölgesi yerle bir edildi. Çoğu sivil 40 bin Tamil katledildi. Yüzbinlercesi topraklarından sürüldü.

Sri Lanka halkları 500 yıl boyunca Portekiz, Hollanda ve İngiliz sömürgeciliğini yaşadılar. Son sömürgeci İngiltere'ye karşı 1948 yılında bağımsızlıklarını elde ettiler. Merkezi iktidara dayanan bir ulus devlet yaratılmaya çalışıldı. Bunun çoğunluğu oluşturan Singale halkının hakları üzerinden inşa edilmesi, diğer azınlıkların ayrımcılığa itilmesi demektir. Nitekim öyle de oldu. Yine de, bağımsızlık mücadelesinin yarattığı demokratik atmosfer, 1980'lere kadar diğer halkların kısmen de olsa bu ortamdan yararlanmalarını sağladı.

Ulus devletin hakimiyetini perçinlemesi, 1960'da Singalce'nin resmi dil olarak kabul edilmesi ekonomik ve kültürel ayrımcılıkla da birleşince, Tamilleri gide-

rek merkezi hükümete olan güvenlerini tümüyle yitirme noktasına getirdi. Tamil halkı Singalceyi kullanmayı reddetti ve kendi dilini yazılı ve sözlü olarak kullanmayı sürdürdü.

Tamiller, Tamil Kaplanları önderliğinde ulusal kurtuluşları için mücadele yolunu seçtiler. Bu ise onyılları bulan bir iç savaş demektir. İç savaş boyunca halklar birbirlerine düşman edildi, ülke etnik ve dinsel çelişkiler yumağına çevrildi. Tamil Kaplanları ile savaşta hükümet 1987 yılında Hindistan'dan yardım talep etti. Hindistan ordusu Tamillerin ağırlıklı olarak yaşadığı bölgeyi işgal etti.

1990'da Hindistan ordusu bölgeden çekilince Tamil Kaplanları kontrolü ele aldı.

İç savaş, 2009'da Tamil Kaplanları'nın askeri olarak yenilgiye uğramasıyla son buldu. Özellikle iki etnik grup (Tamil ve Singale) arasındaki gerilim kışkırtmalarla sürdü. Hristiyanlara ve Müslümanlara karşı aşırı sağcı Budist rahipler önderliğinde kurulan "Dünyanın Oğulları" örgütünün öncülük ettiği saldırılar yoğunluk kazandı.

Gelinen aşamada Sri Lanka, bir yandan iç çatışma ve çelişkiler, diğer taraftan Çin, ABD ve Hindistan'ın nüfus alanlarını genişletme girişimlerinin sahnesi durumunda. Başbakan Ranil Wickremesinghe'nin Hindistan yanlısı, Cumhurbaşkanı Maithripala Sirisena'nın ise Çin yanlısı olduğu biliniyor. Nüfus savaşı bu figürler üzerinden kızışıyor.

Sri Lanka, Çin'in devasa "Bir Kuşak Bir Yol" projesinin önemli bir mevzisi duru-

munda. Çin'in desteği ile yapılan Hambantota Limanı'nın borçları ödenemeyince, limanı 99 yıllığına Çin'e devretmek zorunda kaldılar.

Hambantota Limanı, Çin'den Basra Körfezi'ne kadar uzanan projenin bir parçası. Çin'in limanda askeri üs inşa edeceğine dair haberler ABD'de tepkilere yol açmıştı. Trump yönetimi Sri Lanka'da yaşayan Hristiyanlara yapılan saldırıları gündemde tutarak, onların güvenliğini bahane ederek, burada nüfus edinmeye ve Çin'i dizginlemeye çalışıyor. Soğuk Savaş döneminde Sovyetler Birliği'ne karşı kurulan "Mevcut Tehlike Komitesi"ne, bizzat ABD tarafından Çin'e karşı yeniden hayat veriliyor. Adına da alenen "Çin'e Karşı Mevcut Tehlike Komitesi" deniliyor.

Bu gelişmeler ve ülkenin jeopolitik konumu göz önüne alındığında, hangi istihbarat örgütünün bu vahşette parmağının olduğu bilinmese de, emperyalist barbarlığın bu katliamın sorumlusu olduğu açıktır. Yüzlerce kişinin yaşamını yitirdiği, yüzlercesinin yaralandığı bu katliam, emperyalist yayımcılığın ve bu uğurda sergilenen barbarlığın geldiği düzeyin yeni bir örneğidir.

IŞİD çetesini yaratan emperyalist güçler, Suriye ve Irak'ta bu çeteyi temizlediklerini öne sürseler de, yarattıkları bu vahşeti dünyanın başka bir ucunda başka hesaplar için kullanmaya devam ediyorlar. Emperyalist kapitalizm var olduğu ve dünya halkları bu barbarlıklar karşısında ayağa kalkmadığı müddetçe, bu ve benzeri barbarlıklar yaşanmaya devam edecektir.

Emperyalizmin “insan hakları” maskesi: Uluslararası Af Örgütü

ABD, Afganistan ve Irak'a “demokrasi ve insan hakları” götüreceği ikiyüzlü söylemiyle saldırmıştı. Oysa Taliban ABD'nin destek ve himayesiyle iktidara gelmişti ve Saddam'ın katliamlarında kullandığı silahlar ABD patentli idi.

Fransa'nın Cezayir'de katliamları, İngiltere'nin Kuzey İrlanda'yı ilhakı, Avrupa Birliği'nin göçmenlere karşı izlediği politika, vb., vb... Bunlar “insan hakları”ni döne döne istismar eden ikiyüzlü “uygar Batı”nın bilinen pratikleri.

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ'NDEN İNSAN HAKLARINA AYKIRI SALDIRI

Emperyalizmin insan hakları örgütü Uluslararası Af Örgütü şu sözlerle tanıtıyor:

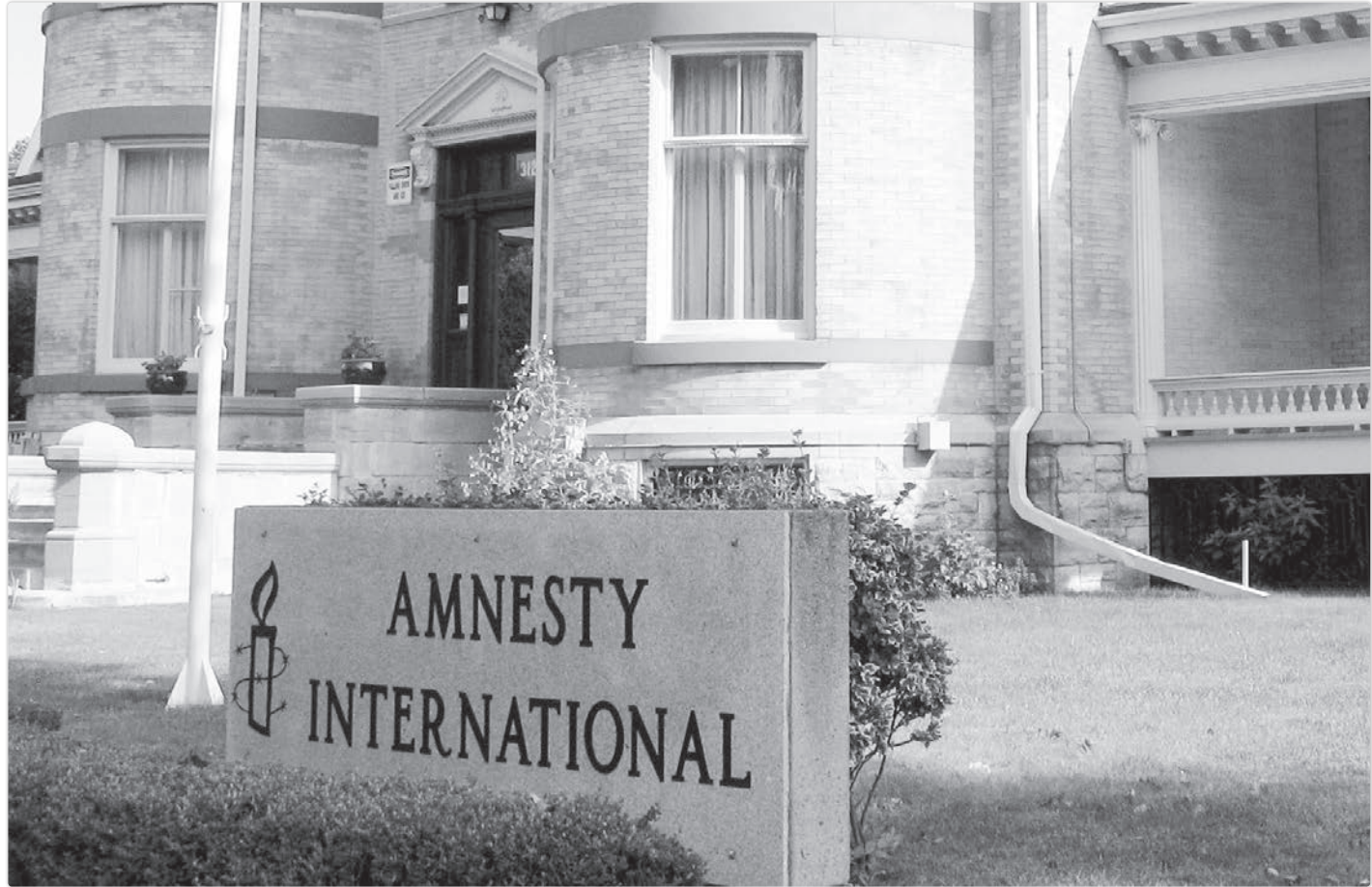
“Uluslararası Af Örgütü veya Af Örgütü, dünya çapında 7 milyondan fazla üyesi ve destekçisi olan, insan hakları üzerine çalışmalar yürüten bir sivil toplum örgütüdür. Evrensel İnsan Hakları Bildirgesi ve diğer uluslararası standartlarca belirlenmiş her türlü insan haklarını savunma ve teşvik etmeyi amaç edinmiştir.”

Burada yazılanlar ışığında Af Örgütü'nün Türkiye pratiğine bakalım. İmralı hapishanesinde uygulanan ağır tecritin son bulması talebiyle açlık grevi yapılıyor. Bu konuda sessiz kalan Af Örgütü'nün Londra bürosu, harekete geçmesi talebiyle işgal edildi. İnsan hakları temelinde harekete geçmeyen Af Örgütü eylemcilere karşı harekete geçti. Polis çağırarak ters kelepçeyle eylemcilerin gözaltına alınmasını sağladı.

Uluslararası Af Örgütü Türkiye'deki tecrit saldırısı karşısında epeyce sabıkalı. 19 Aralık 2000'de de, OHAL sürecinde de hapishanelerde tecrit işkencesine yönelik ciddi bir eleştiri yöneltilmedi.

Çünkü tecrit Türk sermaye devletinin icadı değil, emperyalistlerden ithal edilen bir işkence uygulamasıdır. Af Örgütü'nün temel misyonu AB ve ABD'nin insan hakları karnesindeki notları düşürmemektir. Türkiye'de devrimcilere, yurtseverlere ve muhalefete uygulanan tecrit işkencesini ciddi olarak eleştirirse, AB'nin insan hakları karnesindeki notları da düşürmesi gerekir.

Dolayısıyla Af Örgütü burjuva sınırlar içinde dahi insan haklarını savunmayı değil, emperyalizmin insan hakları vizyo-

nu korumaya çalışıyor.

AF ÖRGÜTÜ EMPERYALİZMİN GÜDÜMÜNDE!

Uluslararası Af Örgütü emperyalist bir proje olarak doğmadı. 1961 yılında, Londra'da Quaker dinine mensup ama burjuva sol kulvarda olan Peter Benenson isimli bir avukat örgütün kurulmasına öncü oldu.

“Özgürlük” kelimesinin o zamanlar yasak olduğu Portekiz'de iki üniversite öğrencisinin bir lokantada “özürlük” şerefine kadehlerini kaldırdıkları için yedi yıl hapse mahkûm edilmeleri üzerine, Londra'da olan avukat Peter Benenson gençlerin serbest bırakılması için bir yazı kaleme aldı.

Yazısı o kadar etkili oldu ki, bunu izleyen yıl bir düzine ülkede haksızlık kurbanlarının haklarını savunmak için mektup yazma grupları oluştu. Bu eylem, “Appeal for amnesty” olarak Uluslararası Af Örgütü'nün başlangıcı kabul edildi.

Uluslararası Af Örgütü, işkenceye karşı yürüttüğü kampanyalar sayesinde 1976 yılında Erasmus Ödülü, 1977 yılında Nobel Barış Ödülü ve 1978 yılında Bir-

leşmiş Milletler İnsan Hakları Ödülü'nün sahibi oldu. Bu süreçte örgüt giderek Avrupa'daki emperyalistlerle ilişkilendi, resmi olmasa da fiili olarak bağlandı ve AB'nin insan hakları maskesine dönüştü.

Kuruluşuna Avrupa ülkesi olan Portekiz'deki hak ihlalinin neden olduğu örgüt, bugün AB'ye karşı sessiz. Sarı Yelekliiler Çin'de olsaydı ve eylemleri yasaklanıp eylemcilere saldırılsaydı, kesinlikle Af Örgütü'nün eleştiri konusu olurdu. Ama aynı örgüt Fransa'da Macron hükümetinin saldırısını görmüyor. İspanya'da Katalanlara yapılanları görmediği gibi... ABD'nin de Guantanamo'daki hak ihallerini de göz ucuyla görüyor.

AF ÖRGÜTÜNÜN VERİLERİ GÜVENİLİR Mİ?

Uluslararası Af Örgütü'nün 150 ülkede faaliyet yürütüyor ve dünya genelinde verilere ulaşıyor. Kelimenin tam anlamıyla profesyonelce çalışıyor. Örgütün Çin ya da Ortadoğu ülkeleri için ortaya koyduğu insan hakları ihlalleri verileri, bugün ulaşılabilecek en isabetli verilerdir.

Örneğin Af Örgütü'nün 10 Nisan 2019'da yayınlanan “Ölüm Cezası Raporu

2018”in spotunda şu veriler aktarılıyor:

“Tüm dünyada ölüm cezası uygulamaları yüzde 31 oranında azalarak son on yılın en düşük sayıları kaydedildi.

“Fakat Belarus, Japonya, Singapur, Güney Sudan ve ABD'nin de aralarında bulunduğu birçok ülkede ölüm cezası uygulamalarının sayısı arttı.

“Tayland ölüm cezalarını uygulamayı sürdürürken Sri Lanka da Tayland'ın izininden gitmekle tehdit etti.

“Çin dünyanın en yüksek sayıda ölüm cezası uygulayan ülkesi olmayı sürdürdü ve onu İran, Suudi Arabistan, Vietnam ve Irak takip etti.”

2018'de ABD'de gerçekleşen idamlar ise raporda verilmemiş. Sonuç olarak örgütün elindeki veriler AB ve ABD'nin insan hakları karnesindeki notu düşürecek bir niteliğe sahipse, eldeki veriler tahrif edilmiyor ama açıklanmıyor da.

Uluslararası Af Örgütü AB ve ABD emperyalizminin insan hakları örgütüdür. Başka ülkelerdeki insan hakları ihlalleri kamuoyuna duyurulurken AB ve ABD'deki ihallerin duyurulmaması, kimlerin hizmetinde olduğunu yeterli açıklıkta ortaya koyuyor.

Denizler'in onurla yükselttikleri bayrak, komünistlerin ellerinde dalgalanmaya devam ediyor!

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden Denizler, Mahirler, İbrahimler şahsında ete kemiğe bürünmüş olan devrimci çizgi ve örgüt fikri, '71 devrimci kuşağında sarsılmaz dava adamları kimliğini de beraberinde yaratmıştır.

"İnsanlar doğar, büyür, yaşar ve ölürler... Önemli olan çok yaşamak değil, yaşadığı süre içinde, fazla şeyler yapabilmektir. Bu nedenle ben, erken gitmeyi normal karşılıyorum. Ve kaldı ki, benden önce giden arkadaşlarım, hiçbir zaman ölüm karşısında tereddüt etmemişlerdir. Benim de etmeyeceğimden şüphen olmasın..." (Deniz Gezmiş)

Bundan 47 yıl önce, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) önderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan, Ankara Ulucanlar Cezaevi'nde, sermaye devleti tarafından kurulan darağaçlarında katledildiler. Mücadele tarihimizin bu seçkin devrimcileri, o güne kadar onurla taşıdıkları kavga bayrağını, 6 Mayıs sabahı hiçbir leke sürmeksizin bizlere devrettiler.

Toplumun çeşitli katmanlarından gelen '71 kuşağı devrimcileri, içinde yaşadıkları döneme damgasını vuran toplumsal mücadelenin yükselişine bağlı olarak, hiç tereddüt etmeksizin politik yaşama katıldılar. 1960'ların sonu ve '70'li yıllar dünyanın her tarafında sosyal sarsıntıların çığ gibi büyüdüğü bir dönemdi. ABD emperyalizminin başta Vietnam olmak

üzere dünya halklarına karşı sürdürdüğü barbarca savaşlar, anti-emperyalist mücadeleye dünya çapında ivme kazandırmaktaydı. Dünyanın dörtbir yanında olduğu gibi ülkemizde de başta gençlik olmak üzere toplumun her kesiminden emekçiler hızla mücadele katılıyorlardı.

Emekçilerin sola, sosyalizme yönelimi hızlanmıştı. Ancak bu hareketliliğe o dönem yön verenlerin siyasal bilincinin sınırları vardı. "Sosyalizm" iddiasıyla harekete önderlik edenler büyük ölçüde orta sınıf aydınları, onlar üzerinden şekillenen reformist siyasal akımlardı. TİP, YÖN ve MDD dönemin öne çıkan bu türden sol akımlarıydı. Bu akımların hiçbiri, devrimci iktidar perspektifini, düzeni cepheden karşıya alabilecek bir çizgiyi temsil etmiyorlardı.

Denizler'in de bir parçası olduğu '71 devrimci kuşağı, bir dönem içinde yer aldığı burjuva sosyalizmine ve parlamenter reformizme karşı ihtilalci çizgiye sarılarak ve bunun bir ürünü olan devrimci örgüt pratiğiyle yeni bir cephe açtı. O dönem, henüz yirmili yaşlarında olan bu genç devrimciler, ortaya koydukları çizgi ve onunla diyaletik bir bütüncülük oluşturan devrimci örgüt konusunda

çok önemli adımlar attılar. Bu anlamıyla '71 devrimci hareketi, döneme egemen olan reformist cendereyi kırmış, sınıflar mücadelesinde yeni devrimci bir perde açmıştır. Onların kısacık yaşamlarından bizlere kalan en önemli miras, devrimci çizgi, devrimci örgüt ve devrimci iktidar fikridir.

Reformizmden devrimci kopuşun sağlanmasına önderlik eden Denizler, Mahirler, İbrahimler şahsında ete kemiğe bürünmüş olan devrimci çizgi ve örgüt fikri, '71 devrimci kuşağında sarsılmaz dava adamları kimliğini de beraberinde yaratmıştır. Onlar düzenin cellatları karşısında hiçbir koşulda eğilmeyen, tereddütsüz bir şekilde davaya adanma, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı konusunda pürüzsüz devrimciler olarak yaşamışlardır. Keza '71 kuşağı devrimcileri devrimci örgüt konusunda ve pratikte sarsılmaz dava insanı oldukları gibi, teoriye, düşünsel gelişim ve üretime de önem veren bir devrimci kadro gerçekliğinin sembolü olmuşlardır.

'71 devrimci kuşağının o dönemdeki birikimleri üzerinden ortaya koydukları tartışmalı çizgi, onların seçkin devrimci kimliklerine zerre kadar gölge düşüre-

mez. Çünkü bu devrimciler ortaya koydukları çizginin gereği olan ihtilalci örgüt ve dava insanı olmak konusunda fütursuz bir pratiğin en güzel örnekleri olmayı başarmışlardır.

Varsın bugünün reformistleri, liberaleri devrim ve örgüt kaçkınları, onların bizlere bıraktığı bu paha biçilmez devrimci değerleri unutturmak için çabala-yıp dursunlar. Onların düşkünlük demek olan bu tutumları ne Kızıldere'de yazılan direniş manifestosunu, ne darağaçlarındaki başeğmezliği ne de Diyarbakır işkencehanelerinde ser verip sır vermemenin devrimci onurunu yok edebilir. Çünkü artık bu topraklarda, büyük emeklerle yaratılmış olan bu mirasın gerçek sahipleri, bilimsel sosyalizm düşüncesinin ışığında kurulmuş, işçi sınıfının ihtilalci partisi var.

"Partimizin kuruluşu, on yıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınmasıdır..." (TKİP Kuruluş Bildirisi)

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!

Katlediliřlerinin 47. yılında

**Devrim ve sosyalizm
kavgamızda yaşıyorlar!**

